

Briselē, 19.6.2023.
COM(2023) 324 final

2023/0187 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par ātrāku un drošāku atvieglojumu piemērošanu pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem

{SEC(2023) 243 final} - {SWD(2023) 215 final} - {SWD(2023) 216 final} -
{SWD(2023) 217 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Eiropas Savienībā ieguldītājiem pārrobežu kontekstā var nākties nodokli no ienākumiem, ko tie saņem no vērtspapīru turēšanas (proti, dividendēm par kapitāla vērtspapīru turējumiem un procentu maksājumiem par obligāciju turējumiem), maksāt divreiz.

- Pirmkārt, nodokļus var iekasēt vērtspapīru emitenta valstī (ienākumu **izcelsmes valstī**) kā nodokli, ko ietur no bruto ienākuma, kurš gūts no vērtspapīriem (**ieturējuma nodoklis (IN)**).
- Otrkārt, nodokļus var iekasēt ieguldītāja dzīvesvietas valstī (**rezidences valstī**) **ienākuma nodokļa** veidā.

Lai izvairītos no šīs nodokļu dubultās uzlikšanas, daudzas valstis, parakstot nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgumus (NDUNL), ir piekritušas sadalīt tiesības uzlikt nodokli starp izcelsmes valstīm un rezidences valstīm. Saskaņā ar šo nolīgumu noteikumiem nerezidentiem ieguldītājiem var būt tiesības uz zemāku IN likmi vai atbrīvojumu izcelsmes valstī. Papildus nodokļu nolīgumiem dažas izcelsmes valstis ir ieviesušas noteikumus, kas paredz zemākas likmes vai atbrīvojumus konkrētiem nerezidentiem nodokļu maksātājiem, lai sasniegtu konkrētus politikas mērķus.

Šo IN samazinājumu vai atbrīvojumu no tā var piešķirt divos veidos. Samazināto nodokļa likmi vai atbrīvojumu piemēro tieši dividendžu/procentu izmaksas brīdī (**atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā**), vai ieturēto pārmaksāto nodokli atmaksā, pamatojoties uz ieguldītāja atprasījumu (**atmaksas procedūra**).

Tomēr **IN procedūras**, kas ļauj nerezidentiem ieguldītājiem izmantot nodokļu nolīgumus vai iekšzemē spēkā esošos nodokļa atvieglojumus, bieži vien ir **apgrūtināšas, dārgas un laikietilpīgas**, jo dažādās dalībvalstīs tās ievērojami atšķiras gan pēc dokumentācijas, kas nodokļu maksātājiem jāiesniedz, lai saņemtu IN atvieglojumu, gan pēc to digitalizācijas līmeņa. Turklāt **IN procedūras** joprojām ir **pakļautas krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas riskam**, kas rada nodokļu ieņēmumu zaudējumus dalībvalstīm, kā liecina virkne nodokļu skandālu, jo īpaši tā dēvētie *Cum/Cum* un *Cum/Ex* gadījumi. Tas ir saistīts ar to, ka nodokļu iestādēm trūkst precīzas informācijas, savukārt tā iemesls ir zemais pārredzamības līmenis finanšu ķēdē un tas, ka trūkst informācijas par finanšu shēmu esību attiecībā uz pamatā esošo vērtspapīru.

Atmaksas pieprasījuma iesniegšanas procedūras parasti ietver turpmāk aprakstītos soļus un prasības. Nodokļu maksātājam (t. i., maksājumu saņēmējam) jāpierāda, ka tas ir tās valsts rezidents, ar kuru izcelsmes dalībvalsts ir parakstījusi nodokļu nolīgumu. Lai to izdarītu, nodokļu maksātājam jāpieprasa pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās izziņa no savas rezidences valsts nodokļu administrācijas. Turklāt atkarībā no izcelsmes valsts jāiesniedz vairākas papildu veidlapas un dokumenti. Lai gan parasti Eiropas Savienībā izcelsmes dalībvalstis pieprasa pierādījumus, ka nodokļu maksātājs ir vērtspapīra īpašnieks un ienākumu saņēmējs, tās pirms pārmaksāto ieturēto nodokļu atmaksas var pieprasīt arī visu veidu dokumentus, kas saistīti ar maksājumu ķēdi, vai konkrētus bankas apliecinājumus (piemēram, dividendžu kuponu). Sakarā ar neseniem un ļoti nozīmīgiem sarežģītas krāpšanas gadījumiem dažas dalībvalstis ir ieviesušas vai gatavojas ieviest vēl stingrākas dokumentācijas prasības savās procedūrās.

Viens no acīmredzamākajiem nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas veidiem ir situācijas, kad nodokļu maksātāji, kuriem nav tiesību uz zemāku IN likmi, iesaistās darījumos (piemēram, vērtspapīru aizdošana vai pārdošana un atpakaļpirkšana) ar vienībām, kas varētu izmantot samazinātu IN likmi (piemēram, pamatojoties uz attiecīgo nodokļu nolīgumu vai to īpašā statusa dēļ), ja tās būtu vērtspapīru īpašnieki, ar mērķi pēc tam sadalīt ietaupījumus savā starpā.

Šis ļaunprātīgas izmantošanas veids ir pazīstams arī kā dividenžu arbitrāža jeb *Cum/Cum*. Vēl viens ļaunprātīgas izmantošanas veids ir *Cum/Ex* shēmas, kas darbojas kā krāpnieciskas shēmas vairākkārtējai atmaksas pieprasīšanai — tīši veicot īso pārdošanu ap sadales dienu, tiek mēģināts radīt neskaidrības par to, kurš īsti ir vērtspapīru ekonomiskais īpašnieks un kurš — to juridiskais īpašnieks, un tas ļauj abām pusēm pieprasīt nodokļu atmaksu, kas pārsniedz summu, kuru sākotnēji ieturējis IN aģents.

Pašreizējais stāvoklis attur no pārrobežu ieguldījumiem Eiropas Savienībā, jo īpaši privātos ieguldītājus — nesen veiktā apsekojumā¹ noskaidrojās, ka gandrīz 70 % privāto ieguldītāju, kuriem būtu tiesības uz samazinātu IN likmi, tai nepieteicās, kā galveno iemeslu minot garās, dārgās un pārāk sarežģītās procedūras, kuru dēļ 31 % no tiem nolēma pārdot savus ārvalstu ES vērtspapīrus. Tas pašos pamatos ir pretrunā kapitāla tirgu savienības (KTS) mērķiem un 2023. gada 24. maijā pieņemtajai privāto ieguldījumu paketei² un apdraud ES tirgus konkurētspēju kopumā. Papildus tam, ka pastāvīgā krāpšanas un ļaunprātīgas izmantošanas riska dēļ nodokļu iestādēs tiek tērēti lieli resursi, šis risks negatīvi ietekmē arī dalībvalstu nodokļu ieņēmumus un, visbeidzot, nodokļu taisnīgumu.

Eiropas Komisija un starptautiskās organizācijas jau gadu desmitiem analizē un cenšas novērst IN procedūru neefektivitāti un krāpšanas un ļaunprātīgas izmantošanas risku, kas saistīts ar šīm procedūrām. Konkrēti, Komisija 2009. gadā nāca klajā ar ieteikumu dalībvalstīm par IN procedūru vienkāršošanu³. 2017. gadā Komisija publicēja rīcības kodeksu par ieturamo nodokli⁴, kurā aicināja dalībvalstis brīvprātīgi apņemties to ievērot. Starptautiskā līmenī 2013. gadā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) apstiprināja nolīgumos paredzēto atvieglojumu un saistību izpildes uzlabošanas (TRACE) iniciatīvas īstenošanas paketi, kuras mērķis ir novērst arī IN procedūru neefektivitāti⁵.

Lai gan šis ES un starptautiskā līmeņa darbības ir radījušas dažus uzlabojumus, apgrūtinot IN procedūras joprojām attur no pārrobežu ieguldījumiem, jo īpaši privātos ieguldītājus, un neļauj ES kapitāla tirgum labi funkcionēt, kā arī joprojām ir pakļautas krāpšanas un

¹ Withholding tax on dividends, survey for investors in the European Union, Better Finance, 2023. gada marts.

² https://finance.ec.europa.eu/publications/retail-investment-package_en.

³ Komisijas Ieteikums (2009. gada 19. oktobris) par ieturamā nodokļa atvieglojumu procedūrām (OV L 279, 24.10.2009., 8.–11. lpp.).

⁴ European Commission (2017), Code of conduct on withholding tax, Directorate-General Taxation and Customs Union, https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-12/code_of_conduct_on_withholding_tax.pdf.

⁵ OECD (2013), TRACE implementation package for the adoption of the authorised intermediary system: A standardised system for effective withholding tax relief procedures for cross-border portfolio income (<https://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/treatyreliefandcomplianceenhancementtrace.htm>).

ļauņprātīgas izmantošanas riskam. Tiek lēsts, ka IN procedūru kopējās izmaksas ir 6,62 miljardi EUR⁶.

Tieši šo iemeslu dēļ 2020. gadā Komisija Rīcības plānā taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanas stratēģiju⁷, un Kapitāla tirgu savienības cilvēku un uzņēmumu labā rīcības plānā⁸ paziņoja par likumdošanas iniciatīvu IN procedūru jomā. Eiropas Parlaments 2022. gada martā atzinīgi novērtēja Rīcības plānu taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei un atbalstīja tā pilnīgu īstenošanu⁹. Turklāt Eiropas Parlaments ļoti atzinīgi novērtēja Komisijas nodomu iesniegt priekšlikumu, ar ko izveido ieturējuma nodokļu kopēju un standartizētu sistēmu, kā arī mehānismu informācijas apmaiņai un sadarbībai starp dalībvalstu nodokļu administrācijām¹⁰. 2020. gadā Eiropas Parlaments rezolūcijā par Rīcības plānu par kapitāla tirgu savienību uzsvēra nepieciešamību samazināt nodokļu šķēršļus pārrobežu ieguldījumiem, arī tos, ko rada procedūras, saskaņā ar kurām tiek veikta pārrobežu atmaksa ieguldītājiem, tostarp privātajiem ieguldītājiem¹¹.

Šā priekšlikuma mērķis ir divējāds: atbalstīt KTS pareizu darbību, atvieglojot pārrobežu ieguldījumus, un nodrošināt taisnīgu nodokļu uzlikšanu, novēršot krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļauņprātīgu izmantošanu.

Lai sasniegtu minētos mērķus, ar šo priekšlikumu ievieš efektīvākas IN procedūras, vienlaikus nodrošinot dalībvalstīm instrumentus, kas nepieciešami, lai iedarbīgi apkarotu krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļauņprātīgu izmantošanu. Ierosinātajām izmaiņām būs arī tāda ietekme, kas būs ļoti praktiska un lietderīga ieguldītājiem, un tās radīs ieguldītājiem ļoti būtiskus izmaksu ietaupījumus, kas tiek lēsti aptuveni 5,17 miljardu EUR apmērā gadā¹².

• **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šī iniciatīva pilnībā saskan ar citām Komisijas iniciatīvām, kas īstenotas pēdējos gados, lai izpildītu galveno prioritāti cīnīties pret krāpšanu nodokļu jomā un pret nodokļu sistēmas ļauņprātīgu izmantošanu:

- 2016. gadā Komisija pieņēma Nodokļu apiešanas novēršanas direktīvu (ATAD)¹³, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīs tiek saskaņoti īstenoti galvenie pasākumi, kas vērsti pret nodokļu apiešanu un izriet no starptautiskajām nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas apkarošanas darbībām,

⁶ Sk. šim priekšlikumam pievienoto ietekmes novērtējuma ziņojumu.

⁷ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības plāns taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanas stratēģiju” (COM(2020) 312 final).

⁸ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā — jauns rīcības plāns” (COM(2020) 590 final).

⁹ Eiropas Parlamenta 2022. gada 10. marta rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par taisnīgāku un vienkāršāku nodokļu sistēmu atveseļošanas stratēģijas atbalstam (EP turpmākie pasākumi saistībā ar Komisijas jūlijā pieņemto rīcības plānu un 25 iniciatīvām PVN, uzņēmējdarbības nodokļu un individuālu nodokļu uzlikšanas jomā) (2020/2254(INL)) (OV C 347, 9.9.2022., 211.–222. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta 2022. gada 10. marta rezolūcija par Eiropas satvaru nodokļa ieturēšanai ienākumu izcelsmes vietā (2021/2097(INI)).

¹¹ Eiropas Parlamenta 2020. gada 8. oktobra rezolūcija par kapitāla tirgu savienības (KTS) turpmāko veidošanu: kapitāla tirgus finansējuma pieejamības uzlabošana, jo īpaši MVU, un mazo ieguldītāju dalības iespēju palielināšana (2020/2036(INI)).

¹² Sk. šim priekšlikumam pievienoto ietekmes novērtējuma ziņojumu.

¹³ Padomes 2016. gada 12. jūlija Direktīva (ES) 2016/1164, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

- kopš Direktīvas par administratīvu sadarbību (*DAC*)¹⁴ pieņemšanas 2011. gadā tā ir vairākkārt pārskatīta un paplašināta, lai nodrošinātu plaša mēroga un savlaicīgu ar nodokļiem saistītas informācijas apmaiņu visā ES. Jo īpaši, ar *DAC2*¹⁵ ir izveidota sistēma, kas nodrošina lielāku nodokļu pārredzamību Eiropas Savienībā finanšu kontu informācijas ziņā,
- *DAC6*¹⁶ paredz, ka starpniekiem jāinformē nodokļu iestādes par pārrobežu shēmām, kuras varētu izmantot agresīvai nodokļu plānošanai,
- Komisija 2021. gadā pieņēma priekšlikumu direktīvai ar mērķi cīnīties pret to, ka čaulas vienības (t. i., Eiropas Savienībā esošas vienības, kuras neveic nekādu saimniecisko darbību vai veic minimālu saimniecisko darbību) tiek ļaunprātīgi izmantotas¹⁷, lai apietu nodokļus vai izvairītos no to maksāšanas.

Tomēr spēkā esošajos ES instrumentos nav konkrētu pasākumu, ar ko novērst ļaunprātīgu nodokļu praksi attiecībā uz IN procedūrām. Spēkā esošie noteikumi neparedz, ka būtu jāsniedz izcelsmes dalībvalstu nodokļu administrācijām informācija par vērtspapīru darījumiem (tostarp informācija par maksājumu ķēdi attiecībā uz dividenžu vai procentu maksājumiem, ko veic finanšu starpnieki).

Tāpēc šie noteikumi risina konkrēto ļaunprātīgas izmantošanas problēmu nepietiekami. Šī direktīva paplašinās pārredzamību, lai dalībvalstis varētu pārbaudīt, vai IN likme katram atbilstīgajam nodokļu maksātājam tiek piemērota pareizi. Tā nodrošinās, ka pārredzamība tiek sasniegta savlaicīgi, lai varētu un būtu pamatoti apstrādāt piemērojamās atmaksas vai atvieglojumu pieprasījumus ātri un efektīvi.

Tā kā šis priekšlikums attiecas uz ieturējuma nodokļa procedūrām, tas tikai papildinās Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvu (*MMD*)¹⁸ un Procentu un honorāru maksājumu direktīvu (*IRD*)¹⁹, ar kurām no IN atbrīvo attiecīgi dividenžu un citas peļņas sadali un procentu un honorāru maksājumus, ko meitasuzņēmumi veic saviem mātesuzņēmumiem, un novērš šādu ienākumu dubultu aplikšanu ar nodokļiem mātesuzņēmuma līmenī. *MMD* un *IRD* varētu būt piemērojamas sarakstā iekļautajiem vērtspapīriem, uz kuriem attiecas šis priekšlikums, un šis priekšlikums neliegs dalībvalstīm ievērot *MMD* un *IRD*, bet gan atvieglos šīs ievērošanas procedūru.

¹⁴ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

¹⁵ Padomes Direktīva 2014/107/ES (2014. gada 9. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 359, 16.12.2014., 1.–29. lpp.).

¹⁶ Padomes Direktīva (ES) 2018/822 (2018. gada 25. maijs), ar ko attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām groza Direktīvu 2011/16/ES (OV L 139, 5.6.2018., 1.–13. lpp.).

¹⁷ 2021. gada 22. decembra Priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko paredz noteikumus ar mērķi novērst čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām un groza Direktīvu 2011/16/ES (COM(2021) 565).

¹⁸ Padomes Direktīva 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (pārstrādāta redakcija) (OV L 345, 29.12.2011., 8.–16. lpp.).

¹⁹ Padomes Direktīva 2003/49/EK (2003. gada 3. jūnijs) par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49.–54. lpp.).

- **Saskanība ar citām ES politikas jomām**

Priekšlikums pilnībā atbilst KTS un veicinās tās pareizu darbību. KTS mērķis ir padarīt finansējumu pieejamāku ES uzņēmumiem, atvieglot privātpersonu un uzņēmumu ieguldījumus un integrēt valstu kapitāla tirgus patiesi vienotā tirgū. Atšķirīgas, apgrūtināšas un ilgstošas IN procedūras rada ievērojamas izmaksas, kas attur no pārrobežu ieguldījumiem un pasliktina KTS darbību. Ātrākas, efektīvākas un lētākas IN procedūras veicinās pārrobežu ieguldījumus un palīdzēs izveidot patiesu vienoto kapitāla tirgu ES.

Novēršot vienu galvenajiem šķēršļiem privāto ieguldītāju pārrobežu ieguldījumiem, šis priekšlikums papildina 2023. gada 24. maijā pieņemto Privāto ieguldījumu stratēģiju²⁰, lai dotu patērētājiem iespēju pilnībā izmantot ES kapitāla tirgu priekšrocības.

Šī direktīva arī papildina Akcionāru tiesību direktīvu²¹ (SRD), jo tām abām ir kopīgs mērķis pieprasīt pārredzamību attiecībā uz galīgo ieguldītāju. SRD atvieglo akcionāru identifikāciju un informācijas plūsmas starp akcionāriem un vērtspapīru emitentu. Uzņēmumiem ir tiesības identificēt savus akcionārus un iegūt informāciju par akcionāru identitāti no jebkura starpnieka, kas tur šo informāciju.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Likumdošanas iniciatīvu nodokļu jomā juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. pants. Lai gan tajā nav skaidras atsaucis uz tiešajiem nodokļiem, 115. pantā ir minēta tādu direktīvu pieņemšana, ar ko tuvina valstu tiesību aktus, kuri tieši iespaido vienota tirgus izveidi vai darbību. No tā izriet, ka saskaņā ar LESD 115. pantu direktīvas ir piemērotais juridiskais instruments ES šajā jomā. Saskaņā ar LESD 288. pantu direktīvas ir saistošas dalībvalstīm attiecībā uz rezultātu, kas jāsasniedz, bet ļauj valstu iestādēm izvēlēties tā sasniegšanas formu un metodes.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Šis priekšlikums atbilst Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteiktajam subsidiaritātes principam. Risināmās problēmas pārrobežu raksturs prasa kopīgu iniciatīvu visā vienotajā tirgū.

Problēmas cēlonis galvenokārt ir tas, ka dalībvalstīs, kas iekasē ieturējuma nodokļus par dividenžu vai procentu maksājumiem, tiek piemērotas atšķirīgas sistēmas atvieglojumu piešķiršanai no pārmērīgiem nodokļiem pārrobežu situācijās. Dažādās dalībvalstīs tiek izmantotas šādas sistēmas un var tikt piemērotas dažādas robežvērtības vai atšķirīgas prasības: ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēma, ātrās atmaksas sistēma, standarta atmaksas sistēma vai to kombinācija.

Saglabājot ES tādu IN procedūru satvaru, kas kļūst aizvien sadrumstalotāks, iesaistītajiem ieguldītājiem un finanšu starpniekiem tiek radītas augstas atbilstības nodrošināšanas izmaksas. Tā kā šai problēmai ir pārrobežu raksturs, ir jārīkojas ES līmenī, lai vienkāršotu

²⁰ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK, 2011/61/ES, 2014/65/ES un (ES) 2016/97 groza attiecībā uz Savienības privāto ieguldītāju aizsardzības noteikumiem (COM/2023/279 final).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/828 (2017. gada 17. maijs), ar ko groza Direktīvu 2007/36/EK attiecībā uz akcionāru ilgtermiņa iesaistīšanas veicināšanu.

administratīvās procedūras un samazinātu atbilstības nodrošināšanas izmaksas. Kamēr šādas iniciatīvas nav, valstu IN procedūru sadrumstalotība mazina atvieglojumu procedūru iedarbīgumu pārrobežu darbībās un attiecīgi arī neļauj pareizi darboties vienotajam tirgum. Tāpēc ir vajadzīga ES rīcība, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus gan valstu, gan ārvalstu ieguldītājiem, kā arī iekšzemes un nerezidentiem starpniekiem.

Iniciatīvas mērķis ir arī reaģēt uz Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) ieteikumiem, ko tā sniegusi “Galīgajā ziņojumā par *Cum/Ex*, *Cum/Cum* un ieturējuma nodokļa atprasījuma shēmām” (*Final report on Cum/Ex, Cum/Cum and withholding tax reclaim schemes*), kurā secināts, ka ES līmenī būtu vajadzīga īpaša rīcība nodokļu jomā, lai iedarbīgi cīnītos pret krāpšanu un ļaunprātīgu izmantošanu.

Tāpēc likumdošanas iniciatīva ir saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.

- **Proporcionalitāte**

Paredzētie pasākumi nepārsniedz to, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu minimālo nepieciešamo vienotā tirgus aizsardzības līmeni, un tāpēc tie atbilst proporcionalitātes principiem. Priekšlikumā nav paredzēta pilnīga saskaņošana, bet ir tikai noteiktas kopīgas iezīmes, kas uzlabotu dalībvalstu IN sistēmas un stiprinātu tās pret krāpšanu un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu.

Kopējās digitālās nodokļu rezidences apliecības (*e-TRC*) ieviešana dotu ieguvumu ieguldītājiem, finanšu starpniekiem un nodokļu administrācijām. Pašreizējā sistēma, kas ir sadrumstalota un daļēji balstīta uz dokumentiem papīra formātā, tiktu aizstāta ar pilnībā digitālu sistēmu. Tas palielinātu administratīvo procesu digitalizāciju dalībvalstīs un panāktu efektivitātes pieaugumu, kā arī ļautu finanšu starpniekiem uzlabot savus procesus. Tas ir svarīgs pirmais solis ceļā uz efektīvākām IN procedūrām.

Finanšu starpnieku ziņošanas pienākumu ieviešana nozīmētu nelielas izmaksas un administratīvo slogu. Tomēr šīs izmaksas atsver pozitīvā ietekme, kādu atstātu saņemtā informācija, palīdzot nodokļu administrācijām uzlabot IN procedūru drošību un iedarbīgumu.

Turklāt šis slogs būtu jānovērtē salīdzinājumā ar iniciatīvām, kas pēdējā laikā pieņemtas vai paziņotas dažās dalībvalstīs, reaģējot uz neseniem skandāliem par krāpšanu nodokļu jomā un IN procedūru ļaunprātīgu izmantošanu, un kas paredz jaunas un plašas ziņošanas prasības starpniekiem.

Kopējs ES mēroga ziņošanas standarts ļautu aiztaupīt atbilstības nodrošināšanas izmaksas finanšu starpniekiem, kas darbojas pāri robežām, jo tiem būtu jāievēro tikai viens ziņošanas standarts visā ES, nevis virkne atšķirīgu ziņošanas prasību.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Šis priekšlikums ir par direktīvu, kas ir vienīgais pieļaujamais instruments saskaņā ar juridisko pamatu (LESD 115. pantu).

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

IN atvieglojumu procedūru jomā nav spēkā esošu saistošu tiesību aktu, tāpēc *ex post* izvērtējumi vai atbilstības pārbaudes netika veiktas.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Stratēģija šīs iniciatīvas apspriešanai ar ieinteresētajām personām ietvēra gan sabiedrisko apspriešanu, gan mērķorientētas apspriešanās. 2021. gada 28. septembrī tika publicēts sākotnējais ietekmes novērtējums²² ar 4 nedēļu apspriešanās periodu, kam sekoja sabiedriskā apspriešana, kura ilga no 2022. gada aprīļa līdz jūnijam un kurā tika saņemtas 1682 atbildes.

Ar dalībvalstīm notika apspriešanās IV darba grupā, divpusējās sanāksmēs un divās sanāksmēs *TADEUS* forumā. Turklāt notika tikšanās ar dažādām ieinteresētajām personām, piemēram, finanšu starpnieku un privāto ieguldītāju pārstāvjiem.

No visas šīs viedokļu apmaiņas un dažādu ieinteresēto personu sniegtās informācijas var secināt, ka pastāv liela vienprātība par problēmām, ko rada IN procedūru atšķirības starp dalībvalstīm, un ka ir vajadzīga ES rīcība, lai risinātu šo sadrumstaloto un neefektīvo situāciju.

Tomēr starp galvenajām ieinteresēto personu grupām pastāv viedokļa atšķirības attiecībā uz risinājumiem, ar ko šo mērķi varētu sasniegt:

- ieguldītāji un finanšu starpnieki acīmredzami uzskatīja, ka atvieglojumi ienākumu izcelsmes vietā sniegtu vislabākos rezultātus, piemēram, agrīnu atvieglojumu ieguldītājiem un ierobežotu slogu starpniekiem. Tie arī atzina, ka ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēma, iespējams, būtu jāpapildina ar IN atmaksas sistēmām kā rezerves variantu. Tāpēc tie atbalstīja iniciatīvu, kuras mērķis būtu arī standartizēt IN atmaksas pašreizējos procesus un veidlapas,
- dalībvalstis pauda atbalstu vienotas **ES mēroga digitālās nodokļu rezidences aplicības** ieviešanai. Attiecībā uz ziņošanas pienākumu un standartizētu procedūru:
 - (a) dalībvalstis, kurās nerezidentu ieguldītāju iekšzemes likme ir zemāka nekā vai tāda pati kā NDUNL likme, IN procedūru vai ziņošanas standartizācija tieši neietekmētu. Dažas no šīm dalībvalstīm pauda atbalstu rīcībai ES līmenī, jo tā uzlabotu šo valstu ieguldītāju stāvokli;
 - (b) dalībvalstis, kurās iekšējā IN likme ir augstāka nekā attiecīgā NDUNL likme, lielā mērā bija vienprātis par pārredzamības uzlabošanu un IN procedūru standartizēšanu, uzsverot, cik svarīgi ir panākt līdzsvaru starp šo procedūru efektivitātes nodrošināšanu un kontroles saglabāšanu pār procesiem, lai novērstu nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu.

Izstrādājot šo priekšlikumu, ar kuru ievieš efektīvākas IN procedūras, vienlaikus nodrošinot dalībvalstīm instrumentus, kas nepieciešami, lai iedarbīgi apkarotu krāpšanu nodokļu jomā un

²² Sākotnējais ietekmes novērtējums — Ares(2021)5900310 (https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13031-Withholding-taxes-new-EU-system-to-avoid-double-taxation_lv).

nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu, tika rūpīgi izskatīti visi iepriekš minētie ieinteresēto personu viedokļi.

- **Eksperu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Priekšlikuma sagatavošanas laikā Komisija plaši apspriedās un saņēma informāciju no dažādiem avotiem. Cita starpā Komisija paļāvās uz publiski pieejamo informāciju un informāciju, ko tai sniedza privātā sektora pārstāvji, atbildot uz uzaicinājumiem un klātienes sesijās, kurās tika apspriesti tehniskie elementi.

- **Ietekmes novērtējums**

Gatavojot šo iniciatīvu, tika veikts ietekmes novērtējums. Ietekmes novērtējuma ziņojuma projekts tika iesniegts Komisijas Regulējuma kontroles padomei (RKP) 2022. gada 16. novembrī. Pēc 2022. gada 14. decembra sanāksmes RKP 2022. gada 16. decembrī sniedza negatīvu atzinumu, iesakot veikt turpmākus uzlabojumus vairākās jomās. Galvenās uzlabojamās jomas bija šādas: lielāka skaidrība par abu iniciatīvas konkrēto mērķu (efektivitātes uzlabošana un cīņa pret nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu) līdzsvaroto nozīmi, risinājumu saturu, darbības un papildināmības precīzs apraksts un skaidrs un pilnīgs priekšstats par katra risinājuma izmaksām un ieguvumiem.

2023. gada 20. martā RKP tika iesniegts pārskatītais ietekmes novērtējuma ziņojums ar izmaiņām, kas veiktas, atsaucoties uz iepriekšējo RKP atzinumu. Konkrētāk, tika precizēts, ka abi mērķi — efektivitātes uzlabošana un cīņa pret nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu — ir vienlīdz svarīgi; turklāt tika grozīts risinājumu izklāsts, lai atspoguļotu trīs, nevis četrus risinājumus (iepriekšējie 1. un 2. risinājums apvienoti pašreizējā 1. risinājumā, nedaudz pārformulēts 2. un 3. risinājuma izklāsts un mainīta to secība); visbeidzot, ietekmes novērtējums tika pārskatīts, lai sniegtu pilnīgāku pārskatu par izmaksām un ieguvumiem, un tika pievienota kopsavilkuma tabula, kas atspoguļo katra pašreizējā risinājuma neto izmaksas/ieguvumus katrai ieinteresētajai personai.

Par šo atkārtoti iesniegto ietekmes novērtējumu RKP 2023. gada 21. aprīlī sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunu. RKP lūdza sniegt papildu paskaidrojumus par pieejamajiem risinājumiem un par izmaksām/ietaupījumiem, kas ietilpst pieejā “viens pieņemts — viens atcelts”. Turklāt tika lūgts ietekmes analīzē labāk atspoguļot to, ka vēlamais risinājums dalībvalstīm dod iespēju izvēlēties piemērot atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā un/vai ātrās atmaksas sistēmu. Iepriekš minētās atrunas tika ņemtas vērā ietekmes novērtējuma pēdējā redakcijā.

Ietekmes novērtējumā, kas tika pārskatīts pēc RKP ieteikumiem, tika izskatīti trīs politikas risinājumi.

1. risinājums — kopējas digitālas nodokļu rezidenta apliecības (*e-TRC*) izveide + kopēja ziņošana

Saskaņā ar šo risinājumu dalībvalstis varētu turpināt piemērot savas pašreizējās sistēmas (t. i., atvieglojumus ienākumu izcelsmes vietā un/vai atmaksas procedūras), bet tām būtu jāievieš šādi jauni elementi:

- kopēja *e-TRC* (ar kopēju saturu un formātu), ko visas dalībvalstis izdotu/verificētu digitālā veidā,
- kopējs ziņošanas standarts, kas palielinātu pārredzamību, jo katrs finanšu starpnieks visā finanšu ķēdē ziņotu izcelsmes dalībvalstij noteiktu informācijas kopumu. To papildinātu standartizētas uzticamības pārbaudes procedūras, noteikumi par atbildību

un kopējas atmaksas veidlapas, kas jāiesniedz klientu / nodokļu maksātāju vārdā, izmantojot automatizāciju.

2. risinājums — ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēmas ieviešana

Šis otrais risinājums balstās uz 1. risinājumā iekļautajiem elementiem, bet paredz, ka dalībvalstīm ir obligāti jāizveido ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēma, kas ļauj piemērot samazinātas likmes saskaņā ar NDUNL vai iekšzemes noteikumiem tieši maksājuma brīdī. Saskaņā ar 2. risinājumu nodokļu administrācijām būtu jāuzrauga maksājumi pēc maksājuma veikšanas.

3. risinājums — tādas ātrās atmaksas sistēmas ieviešana, kurā atmaksa tiek veikta noteiktā termiņā, vai/un atvieglojuma ienākumu izcelsmes vietā ieviešana

Šis risinājums ietver 1. risinājumu, ko papildina ar prasību, ka dalībvalstīm, kas piemēro atmaksas sistēmu, būtu jānodrošina, ka atprasījuma apstrāde tiek veikta iepriekš noteiktā termiņā, proti, jāievieš tā sauktā ātrās atmaksas sistēma. Dalībvalstis var ieviest vai turpināt īstenot ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēmu (kā galveno sistēmu vai konkrētiem zema riska maksājumiem).

Dažādie risinājumi tika salīdzināti pēc šādiem kritērijiem: lietderība, efektivitāte, saskaņotība un proporcionalitāte.

No visiem risinājumiem vēlamais ir 3. risinājums. Ar 3. risinājumu var ļoti iedarbīgi risināt Eiropas Savienībā konstatētās problēmas, proti, paātrināt procedūras, vienkāršot procesus un palielināt procedūru digitalizāciju. Lai gan 2. risinājums radītu vēl lielākus izmaksu ietaupījumus ieguldītājiem, 3. risinājums dalībvalstīm dod iespēju saglabāt *ex ante* kontroli pār atmaksas pieprasījumiem, tādējādi nodrošinot tādu rīcības modeli, kam visās dalībvalstīs vajadzētu būt politiski īstenojamam. Ļaunprātīgas izmantošanas apkarošana ir īpaši svarīga dalībvalstīm, kuras pēdējos gados ir smagi skārusi *Cum/Cum* un *Cum/Ex* prakse. Politisku iemeslu dēļ minētās dalībvalstis varētu īstermiņā negribīgāk pieņemt ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēmu, jo šādā sistēmā finanšu starpniekiem ir lielāka nozīme.

Ekonomiskā ietekme

Ieguvumi

Ierosinātā iniciatīva ļaus ieguldītājiem aiztaupīt izmaksas, kas tiek lēstas aptuveni 5,17 miljardu EUR apmērā gadā, ieskaitot 730 miljonus EUR gadā, kuri saistīti ar dokumentācijas samazināšanos (409 miljoni EUR attiecībā uz ES ieguldītājiem). Tas ir saistīts ar to, ka ieguldītājiem radīsies mazākas atbilstības nodrošināšanas izmaksas, būs mazāk nodokļu dubultās uzlikšanas gadījumu un tie varēs savlaicīgi reinvestēt atmaksāto naudu. Tādējādi šī iniciatīva novērsīs strukturālu un ilgstošu šķērslī pārrobežu ieguldījumiem un palīdzēs ES uzņēmumiem piesaistīt kapitālu no plašākas ieguldītāju bāzes, kas ir viens no galvenajiem KTS mērķiem.

Lai gan finanšu starpniekiem īstermiņā rastos ievērojamas izmaksas saistībā ar to sistēmu ieviešanu, kas vajadzīgas jaunās direktīvas prasību pildīšanai, paredzams, ka ilgākā termiņā tie gūs izmaksu ietaupījumus (kas lēsti aptuveni 13,5 miljonu EUR apmērā gadā), tāpēc ka procedūras būs racionalizētas, jo īpaši tāpēc, ka būs digitalizēti daži iniciatīvas aspekti, piemēram, tiks izmantota *e-TRC* un atvieglojumu pieprasījumus varēs iesniegt vairumā.

Visbeidzot, nodokļu administrācijas būs labāk sagatavotas cīņai pret nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu, un tam galu galā vajadzētu pozitīvi ietekmēt nodokļu ieņēmumus. Paredzams, ka šī iniciatīva pozitīvi ietekmēs IKP — 0,025 % apmērā.

Izmaksas

Finanšu starpniekiem radīsies īstenošanas izmaksas un ikgadējās periodiskās izmaksas attiecīgi 75,9 miljonu EUR un 13 miljonu EUR apmērā. Nodokļu administrācijām būs arī IT izstrādes izmaksas, kas saistītas ar *e-TRC* ieviešanu (aplēsts, ka izstrādes izmaksas būs 4,9–54 miljoni EUR un periodiskās izmaksas būs 0,97–10,8 miljoni EUR) un datu saņemšanai vajadzīgo ziņošanas sistēmu ieviešanu (tiek lēsts, ka vienreizējās izmaksas būs 18,2 miljoni EUR un periodiskās izmaksas būs 3,5 miljoni EUR gadā). Visbeidzot, ņemot vērā to, ka būs mazāk nodokļu dubultās uzlikšanas gadījumu, dalībvalstis piedzīvos nodokļu ieņēmumu samazinājumu, kas tiek lēsts 2,2 miljardu EUR apmērā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Viens no priekšlikuma galvenajiem konkrētajiem mērķiem ir digitalizēt IN procedūras, lai panāktu pilnīgi automatizētus veidus, kā izdot *e-TRC*, ziņot informāciju, iesniegt atvieglojuma vai atmaksas pieprasījumu un pārbaudīt datus. Vēl viens iniciatīvas mērķis ir izvairīties no dažādu sistēmu izplatīšanās dalībvalstīs, standartizējot dažus IN procedūru elementus.

Pieejas “viens pieņemts — viens atcelts” kontekstā iniciatīva radīs izmaksu ietaupījumus ieguldītājiem saistībā ar dokumentācijas samazināšanos (409 miljoni EUR gadā) un izmaksu ietaupījumus finanšu starpniekiem saistībā ar procedūru racionalizēšanu (13,5 miljoni EUR gadā). Vienlaikus finanšu starpnieki segs īstenošanas izmaksas — vienreizējās izmaksas 75,9 miljonu EUR apmērā un periodiskās izmaksas 13 miljonu EUR apmērā.

Ar priekšlikumu tiks ieviesti finanšu starpnieku ziņošanas pienākumi. Lai izcelsmes dalībvalsts nodokļu administrācija varētu novērtēt un piemērot attiecīgās samazinātās IN likmes un efektīvi atklāt ļaunprātīgu praksi, tādējādi sasniedzot vienu no iniciatīvas mērķiem, ir ļoti svarīgi iegūt detalizētu informāciju. Lai ierobežotu no ziņošanas izrietošo slogu, ir noteikts, ka finanšu starpniekiem jāziņo tikai tā informācija, kas dalībvalstīm ir nepieciešama, lai rekonstruētu dividenžu un procentu maksājumu ķēdi, un tikai tiktāl, ciktāl šāda informācija ziņotājiem finanšu starpniekiem ir pieejama. Turklāt informācijas ziņošanā tiks izmantotas datorizētas standarta veidlapas un kopējas prasības attiecībā uz saziņas kanāliem, kuras Komisijai jānosaka ar īstenošanas aktiem.

Piedevām, lai vienkāršotu IN procedūras un atvieglotu IN procedūru prasības attiecībā uz maziem ieguldītājiem, ir ieviests *de minimis* noteikums attiecībā uz ziņošanas pienākumiem un uzticamības pārbaudes procedūru. Tas paredz nepieprasīt informāciju par finanšu shēmām un minimālo turēšanas periodu ieguldītājiem, kuru dividenžu maksājumi ir mazāki par 1000 EUR sliekšni.

- **Pamattiesības un vienlīdzība**

Pamattiesības tiek aizsargātas, jo īpaši tiek izpildītas prasības attiecībā uz persondatu aizsardzību saskaņā ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu (VDAR). Persondati tiks apstrādāti tikai, lai pārbaudītu, vai nodokļu maksātājam tiek piemērota pareiza IN likme, un mazinātu krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas risku. Persondati tiks nosūtīti tikai starp vienībām, kas ir iesaistītas IN atvieglojumu procedūrās saskaņā ar šo direktīvu. Nosūtāmo persondatu apjoms tiks ierobežots līdz tam, kas nepieciešams, lai konstatētu neziņošanu, nepietiekamu ziņošanu vai krāpšanu nodokļu jomā, vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, saskaņā ar VDAR prasībām. Persondati tiks glabāti tikai tik ilgi, cik tas nepieciešams šim nolūkam.

Vienlīdzību, ieskaitot dzimumu līdztiesību, šī iniciatīva būtiski neietekmē.

- **Cita ietekme**

Citas būtiskas ietekmes nav. Tomēr paredzams, ka šai iniciatīvai būs ierobežota pozitīva sociālā ietekme, jo tā nodrošinās taisnīgāku nodokļu uzlikšanu, kā arī ierobežota pozitīva ietekme uz vidi, ņemot vērā papīra formātā kārtoto atmaksas procesu skaita paredzamo samazinājumu. Tādējādi pašreizējā iniciatīva atbalsta virzību uz klimātneitralitātes mērķi, kas paredzēts Eiropas Klimata aktā.

Priekšlikumā ir ievēroti principi “nenodarīt būtisku kaitējumu” un “digitāls pēc noklusējuma”, un tas dod ieguldījumu eiropēiskās digitālās sabiedrības un ekonomikas sasniegšanā.

Attiecīgie ilgtspējīgas attīstības mērķi, uz kuriem daļēji attiecas šī iniciatīva, ir 8. mērķis (pienācīgas kvalitātes nodarbinātība un ekonomiskā izaugsme), 9. mērķis (rūpniecība, inovācija un infrastruktūra) un 16. mērķis (miers, taisnīgums un spēcīgas iestādes), kā izklāstīts ietekmes novērtējuma 3. pielikumā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Galvenā iniciatīvas ietekme uz Komisijas budžetu ir saistīta ar to, ka jāievieš elektroniskā nodokļu rezidenta apliecība un jāizveido formāti un saziņas kanāli, kas finanšu starpniekiem jāizmanto, lai ziņotu valsts nodokļu iestādēm. Tiesību akta finanšu pārskatā ir sniegta informācija par nepieciešamajiem cilvēkresursiem un administratīvajiem resursiem.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Lai varētu uzraudzīt un izvērtēt direktīvas īstenošanu, dalībvalstis katru gadu sniedz Komisijai datus, kas atspoguļo attiecīgo informāciju par direktīvas darbību. Attiecīgā informācija ir jādefinē īstenošanas aktā, kā noteikts direktīvas 19. pantā.

Komisija izvērtē direktīvu piecus gadus pēc tam, kad stājas spēkā valsts noteikumi, ar kuriem transponē direktīvu, un pēc tam reizi piecos gados.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Priekšlikums ir strukturēts divos pamatblokos, kas ietverti attiecīgi 2. un 3. nodaļā. Direktīvas 2. nodaļā paredzēts izveidot ES mēroga digitālo nodokļu rezidenta apliecību, savukārt 3. nodaļā ir aplūkotas IN atvieglojumu procedūras. Tā ietver tādu valsts reģistru izveides procedūru, kuros reģistrējami konkrēti finanšu starpnieki (sertificēti finanšu starpnieki — SFS), standartizētu ziņošanas pienākumu šādiem SFS un pienākumu dalībvalstīm izveidot ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēmu vai ātrās atmaksas sistēmu, vai abu sistēmu kombināciju, lai nodrošinātu ES un trešo valstu ieguldītājiem ātru un drošu IN atvieglojumu, pamatojoties uz NDUNL vai iekšzemes noteikumiem, ja ir izpildīti noteikti pārredzamības nosacījumi. Tā kā šīs procedūras attiecas tikai uz konkrētām dalībvalstīm, kurām ir jāpiešķir pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumi, 3. nodaļa ir saistoša tikai šīm dalībvalstīm.

i) Kopējā digitālā nodokļu rezidenta apliecība (e-TRC)

e-TRC būs jāievieš visām dalībvalstīm, un tā nodrošinās ātru, vienkāršu un drošu administratīvo procesu, kā apstiprināt ES nodokļu maksātāju rezidenci nodokļu vajadzībām.

Kā noteikts 4. pantā, e-TRC būs **kopējs saturs** neatkarīgi no izdevējas dalībvalsts, t. i., rezidences dalībvalsts. Elementi, kas minētā panta 2. punktā norādīti kā kopējais e-TRC

saturs, ir tie elementi, kas identificē nodokļu maksātāju, kurš iesniedz pieprasījumu, un apstiprina, ka tas ir rezidents konkrētajā dalībvalstī saskaņā ar tās valsts noteikumiem.

Mērķorientētās apspriešanās ar dalībvalstīm atklājās, ka to, vai ieguldītājs ir vai nav konkrētas dalībvalsts rezidents, nosaka pēc vieniem un tiem pašiem noteikumiem neatkarīgi no ieguldījuma valsts. Tāpēc *e-TRC* nav jānorāda ieguldījuma dalībvalsts. Tomēr šāda informācija tiks iekļauta atvieglojuma pieprasījumā, lai noteiktu piemērojamo samazināto likmi.

Tā kā mērķis ir izveidot standartizētu *e-TRC*, ko var izmantot, lai racionalizētu IN procedūras, bet ko var izmantot arī citiem mērķiem, priekšlikums ļauj pievienot informāciju, kas nepieciešama šiem mērķiem.

Nemot vērā to, ka viens no šīs iniciatīvas mērķiem ir samazināt administratīvo slogu nodokļu administrācijām, ieguldītājiem un finanšu nozarei, tiek ierosināts, ka *e-TRC* aptver vismaz visu kalendāro gadu, kurā tā tiek pieprasīta. Tomēr, ja apstākļi gada beigās neatbilst gada laikā izdotās *e-TRC* saturam, izdevējdalībvalsts un jebkura cita attiecīgā dalībvalsts var uzskatīt, ka šāda *e-TRC* nav derīga. *e-TRC* minimālais aptvertais periods (viens kalendārais gads) nebūtu jāinterpretē kā liegums dalībvalstīm izsniegt *e-TRC* ar ilgāku aptverto periodu atkarībā no rezidences nodokļu vajadzībām jēdziena un katras dalībvalsts iekšēja lēmuma. Dalībvalstis atzīst, ka *e-TRC*, ko izdevušas citas dalībvalstis, ir pietiekams pierādījums, ka nodokļu maksātājs ir rezidents attiecīgajā dalībvalstī, ciktāl izdevējdalībvalsts šo *e-TRC* joprojām uzskata par derīgu.

Dalībvalstīm būs jāizsniedz *e-TRC* vienas dienas laikā, ja vien tām būs sniegts konkrēts informācijas kopums un ja nebūs iestājušies ārkārtas apstākļi, kas attaisnotu kavēšanos. gadījumos, kad apliecība netiks izdota vienā dienā, attiecīgajai dalībvalstij par to būtu jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējai pusei. Lai izpildītu prasību par izdošanu vienā dienā, dalībvalstīm būtu jāievieš pilnībā **automatizēta sistēma** *e-TRC* izdošanai, kas ļauj iesniegt pieprasījumus, izmantojot tiešsaistes portālu, kurš pieejams nodokļu maksātājam un tā pilnvarotajām personām (piemēram, finanšu starpnieki, kas pieprasa *e-TRC* klientu vārdā).

e-TRC drošība tiks garantēta, izmantojot elektronisku zīmogu saskaņā ar 2014. gada 23. jūlija Regulu (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū ("*eIDAS* regula")²³. Paredzētā metode piedāvā iespēju izdot gan cilvēklasāmo, gan mašīnlasāmo digitālās nodokļu rezidenta apliecības versiju ar PDF dokumentiem vai līdzīgiem citiem formātiem, ko var izmantot automatizētās sistēmās.

ii) Dalībvalstu valsts reģistri

Lai izmantotu IN atvieglojumu procedūras, kas ir šīs direktīvas centrā, ieguldītājiem būs jāspēj sadarboties ar finanšu starpniekiem, kas ir sertificēti šo pakalpojumu sniegšanai. Ir divi iemesli, kāpēc kļūt par sertificētu finanšu starpnieku (SFS) un tādējādi piekļūt šīs direktīvas procedūrām:

- tas ir obligāti 1) lielām iestādēm, kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013²⁴ 5. panta 2. punktā, un 2) Regulas (ES) Nr. 909/2014²⁵ darbības jomā

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73.–114. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenārajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1.–337. lpp.).

ietilpstošajiem centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem, kas sniedz ieturējuma nodokļa aģenta pakalpojumus un kam tāpēc jāreģistrējas tajās dalībvalstīs, kurās atrodas vērtspapīru emitenti un kurās kāds no to klientiem ir veicis ieguldījumu,

- to var darīt brīvprātīgi visas citas vienības (arī tās, kas ir iedibinātas trešās valsts jurisdikcijā), kuras darbojas kā finanšu starpnieki un atbilst konkrētām prasībām, pēc attiecīgā starpnieka ieskatiem reģistrējoties vienā vai vairākos valsts reģistros, kas izveidoti saskaņā ar šo direktīvu; paredzēts, ka būtu jāreģistrējas tajās dalībvalstīs, kurās to klienti ir veikuši ieguldījumus.

Dalībvalstīm, kurām nav jāpiešķir pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumi, jo ieguldītāji ir atbrīvoti no IN par dividendu maksājumiem vai attiecīgā iekšzemes nodokļa likme vienmēr ir zemāka par vai vienāda ar likmi, ko varētu piemērot saskaņā ar NDUNL, nav nepieciešams izveidot valsts reģistru. Dalībvalstīm, kas izvēlas pārmērīgiem nodokļiem, kas ieturēti par procentiem par obligācijām, piemērot atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā vai šādu pārmaksātu nodokli ātri atmaksāt, kā paredzēts šajā direktīvā, pēc noklusējuma būtu jāizmanto valsts reģistrs, kas jau izveidots, lai piešķirtu atvieglojumu no pārmērīga nodokļa par dividendēm, pretējā gadījumā tām ir jāizveido valsts reģistrs.

Neatbilstīgie SFS, arī tie, kas neatbilst reģistrācijas prasībām, tiks svītroti no valstu reģistriem, un/vai tiem tiks piemēroti sodi.

iii) Kopēja ziņošana

Šīs direktīvas mērķis ir palīdzēt cīnīties pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu procedūru jomā un padarīt šīs procedūras iedarbīgas. Pārredzamības ieviešana finanšu ķēdē kalpo šiem diviem mērķiem, jo tā ļauj izcelsmes dalībvalstij saņemt informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu, vai tiek piemērota pareiza IN likme, un lai novērtētu, vai ir jāpiemēro ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumi. Kopēja standarta izveide ziņošanai visā ES aiztaupa atbilstības nodrošināšanas izmaksas ieguldītājiem un finanšu starpniekiem un ļauj ātrāk un drošāk veikt IN atvieglojumu procedūras.

Kam ir pienākums ziņot, un kas ir informācijas saņēmējs

Ziņošanas pienākumi izriet no reģistrācijas vienā no valstu reģistriem. Visiem SFS, kas iekļauti vienā vai vairākos valstu reģistros, ir jāziņo iestādei, kura uztur reģistru, un attiecīgā gadījumā — ieturējuma nodokļa aģentam neatkarīgi no to rezidences valsts (ES vai ārpus ES; dalībvalstī, kurai ir savs valsts reģistrs, vai dalībvalstī, kurai tāda nav).

SFS, kas reģistrēti jebkurā valsts reģistrā, ir jāziņo, ja to klientu ieguldījums tiek veikts dalībvalstī, kurai ir valsts reģistrs. Attiecīgajai izcelsmes dalībvalstij būs jāsniedz atvieglojums, un tāpēc tai ir jārekonstruē vērtspapīru maksājumu ķēde un jāidentificē galīgais ieguldītājs. Direktīvā nav izslēgta iespēja, ka sertificētie finanšu starpnieki ziņošanas pienākumu uztic citam finanšu starpniekam, kas darbojas tai pašā glabāšanas ķēdē, ciktāl attiecīgais SFS joprojām ir atbildīgs par šādas ziņošanas pilnīgumu un pareizību.

Ja ziņošanas pienākums netiks ievērots, tiks piemēroti sodi.

Par ko ir jāziņo

²⁵

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1.–72. lpp.).

Direktīvas II pielikumā ir noteikts vienots ziņošanas elementu kopums. Katrs SFS ziņo tikai par to darījuma daļu, kas tam ir redzama, t. i., no kā tas saņem dividendi/procentus un kam tas maksā dividendi/procentus. Tādējādi pilnīgas ziņotās informācijas saņēmējam — izcelsmes vietas nodokļu administrācijai vai IN aģentam, kas iecelts tās vārdā, — būs visa informācija, kas nepieciešama, lai rekonstruētu darījuma finanšu ķēdi no ieguldītāja līdz vērtspapīru emitentam.

Informācija, kas tiek ziņota nodokļu administrācijai, ļaus tai noskaidrot galīgā ieguldītāja identitāti un tā iespējamās tiesības uz samazināto IN likmi. Tādējādi tiek mazināts dubultās atmaksas risks un uzlabota nodokļu administrāciju spēja atklāt un apkarot citas ļaunprātīgas un krāpnieciskas darbības, piemēram, *Cum/Cum*.

Direktīvas II pielikuma E sadaļā ir paredzētas divas ziņošanas prasības, kuru mērķis ir palīdzēt apkarot IN ļaunprātīgu izmantošanu, galvenokārt *Cum/Cum* ļaunprātīgas izmantošanas shēmas, proti, i) prasība ziņot informāciju par pamatā esošo vērtspapīru turēšanas periodu un ii) prasība ziņot informāciju par finanšu shēmām, kas saistītas ar vērtspapīriem, par kuriem nodokļu maksātājs pieprasa atvieglojumu.

Pirmā elementa mērķis ir iegūt informāciju par to, vai pamatā esošie vērtspapīri ir nopirkti divu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma, lai palīdzētu novērst turpmākas krāpnieciskas/ļaunprātīgas shēmas, kuru mērķis ir vairākkārt atprasīt to pašu IN gadījumos, kad tas būtu jāatprasa tikai vienreiz (*Cum/Ex* shēmas).

Otrā elementa mērķis ir iegūt informāciju par to, vai ziņotājs finanšu starpnieks ir informēts par jebkādu finanšu shēmu, kas ietver pamatā esošos vērtspapīrus un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl kā citādi izbeigta bezdividenžu datumā, ar mērķi palīdzēt nodokļu administrācijai atklāt ļaunprātīgas nodokļu shēmas (*Cum/Cum* shēmas). Finanšu shēma var būt, piemēram, līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu (repo) vai vērtspapīru aizdevumi, bet arī atvasinātie produkti, piemēram, atsevišķu akciju nākotnes līgumi. Konkrētāk, līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu ietver vērtspapīru pārdošanu par konkrētu cenu, apņemoties atpirkt tos pašus vai līdzīgus vērtspapīrus par fiksētu cenu noteiktā nākotnes datumā. Vērtspapīru aizdevumi ietver vērtspapīra īpašumtiesību nodošanu apmaiņā pret nodrošinājumu, parasti citu vērtspapīru, ar nosacījumu, ka īpašumtiesības uz šo vērtspapīru vai līdzīgiem vērtspapīriem atgriezīsies pie sākotnējā īpašnieka noteiktā nākotnes datumā. Šī definīcija ir plaša, lai to varētu attiecināt uz dažāda veida shēmām.

Tā kā iepriekš minētās shēmas ir novērotas tikai attiecībā uz dividenžu maksājumiem, E sadaļā norādītie elementi, par kuriem jāziņo, netiek prasīti attiecībā uz procentiem, kas samaksāti par obligācijām. Tāda pati pieeja tiek ievērota attiecībā uz ļoti mazām izmaksāto dividenžu summām, kuras uzskata par zema riska gadījumiem, kas nevar attaisnot attiecīgā ziņošanas sloga uzlikšanu SFS. Tomēr tas neliedz dalībvalstīm piemērot atbilstošus pasākumus, ja tās faktiski konstatē ļaunprātīgu izmantošanu, pat ja iesaistītā summa ir maza.

Kā notiks ziņošana

Ziņošana notiks, izmantojot standartizētu XML formāta shēmu, kas tiks izklāstīta īstenošanas aktā, kuru pieņems Komisija. Automatizētais kanāls, pa kuru informācija no ekonomikas dalībniekiem tiks piegādāta attiecīgajai nodokļu administrācijai vai IN aģentam, kas rīkojas tās vārdā, tiks standartizēts un izklāstīts minētajā īstenošanas aktā.

Kad rodas ziņošanas pienākums

II pielikumā iekļautās informācijas ziņošanas termiņš ir vēlākais 25 dienas no ieraksta datuma. Ziņošana būtu jāveic iespējami drīz pēc ieraksta datuma, izņemot gadījumus, kad ieraksta datumā norēķinu instrukcija par kādu darījuma daļu vēl nav izpildīta, un tādā gadījumā ziņošana par šo darījumu būtu jāveic iespējami drīz pēc norēķina. Praksē norēķini

par visām pozīcijām parasti tiek veikti 10–15 dienu laikā no ieraksta datuma. Ja tas nav noticis līdz 20. dienai, tad, lai panāktu pārmērīgu ieturējuma nodokļu efektīvu atvieglojumu, direktīvā ir noteikts, ka SFS tomēr būtu nākamo 5 dienu laikā jāziņo par situāciju, kāda tā ir 20. dienā.

Dalībvalstīs, kurās tiks piemērots atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā un dividendžu izmaksas datums ir agrāks par 25 dienām no ieraksta datuma, finanšu starpniekiem vajadzētu būt mehānismam, ar ko laikus sniegt informāciju IN aģentam par piemērojamo likmi.

iv) Atvieglojumu sistēmas

Priekšlikumā ir paredzēta a) ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēma un b) ātrās atmaksas sistēma. Ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēmā IN aģents piemēro pareizo nodokļu summu dividendes/procentu maksājuma brīdī (12. pants). Ātrās atmaksas sistēmā nodoklis tiek ieturēts pēc augstākas likmes, ko piemēro izcelsmes valstī, bet pārmaksāto nodokli pēc tam atskaita atpakaļ noteiktā termiņā, kas nepārsniedz 25 dienas no pieprasījuma dienas vai no dienas, kad ir ziņota nepieciešamā informācija, atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir pēdējais. Tam būtu jānotiek 50 kalendāro dienu laikā no maksājuma datuma (13. pants). Abos gadījumos attiecīgie procedūru dalībnieki būtu SFS, kas rīkojas savu ieguldītāju vārdā. Regulas 10. pantā (pieprasījums pēc atvieglojuma ienākumu izcelsmes vietā vai ātras atmaksas) un 11. pantā (uzticamības pārbaudes procedūras) ir izklāstīti elementi, kas ir kopīgi abām sistēmām.

Piemērojot atvieglojumu procedūras, kompetentā nodokļu administrācija var nolemt uzticēt attiecīgos uzdevumus norīkotam ieturējuma nodokļa aģentam, nevis pildīt uzdevumus viena pati.

Katra dalībvalsts, kas piemēro pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu procedūras, var nolemt piemērot ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēmu vai ātrās atmaksas sistēmu, vai abas, kā arī nolemt, vai izmantot vai neizmantot iepriekš minēto iespēju uzdevumus uzticēt citam. Tomēr šādām dalībvalstīm ir jānodrošina, ka vismaz viena no abām sistēmām ir pieejama visiem ieguldītājiem un faktiski ir aktivizēta un ka visos gadījumos ir izpildīti šajā direktīvā izklāstītie nosacījumi. Šajās divās sistēmās dalībvalstīm ir rīcības brīvība, piemēram, noteikt, ka atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā var pieprasīt tikai zema riska nodokļu maksātāji, bet citi nodokļu maksātāji var pieprasīt tikai ātru atmaksu. Uz dalībvalstīm, kas neizmanto pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu procedūras, jo tās vispār neparedz ieturējuma nodokli vai neparedz atšķirīgas ieturējuma nodokļa likmes dažādos apstākļos, šīs sistēmas neattiecas, un tām šajā sakarā nekas nav jā dara.

Kas attiecas uz pierādījumiem par ieguldītāju rezidenci — dalībvalstīm visos gadījumos būtu galvenokārt jāpaļaujas uz *e-TRC*, kas definēta 4. pantā, vai uz atbilstīgu trešās valsts izdotu pierādījumu par rezidenci nodokļu vajadzībām.

Viens no šīs direktīvas galvenajiem mērķiem ir novērst ļaunprātīgu/krāpniecisku nodokļu praksi un jo īpaši *Cum/Ex* un *Cum/Cum* shēmas. Dalībvalstu nodokļu administrācijas, kas vēlas, lai būtu vairāk laika veikt dažas pārbaudes, pirms tās piekrīt piešķirt atvieglojumu, dažos konkrētos apstākļos var nepiemērot ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēmu vai ātrās atmaksas sistēmu, kuras jāievieš saskaņā ar šo direktīvu. Šī iespēja ir konkrēti paredzēta atbrīvojuma pieprasījuma gadījumam un gadījumam, kad II pielikuma E sadaļā paredzētā informācija liecina, ka pamatā esošie vērtspapīri ir iegūti divu kalendāro dienu laikā pirms bezdividenžu datuma un/vai ka finanšu starpnieks ziņo, ka ir informēts par finanšu shēmu, kas ietver pamatā esošos vērtspapīrus un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta bezdividenžu datumā.

Ja šajā direktīvā paredzēto ienākumu izcelsmes vietā piemērojamā atvieglojuma sistēmu vai ātrās atmaksas sistēmu nepiemēro, piemēro standarta atmaksas procedūru, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājs vai tā ieceltais pārstāvis, kam nav obligāti jābūt finanšu iestādei, var tieši pieprasīt atmaksu nodokļu iestādei. Šī direktīva arī nodrošina, ka vismaz tās informācijas saturs, kura jāziņo nodokļu iestādei, aptver II pielikuma E sadaļā paredzēto informāciju.

Vispārīgi noteikumi

Direktīvas 4. nodaļā ir aplūkoti vispārīgi un nobeiguma noteikumi, jo īpaši īstenošanas akti, izvērtēšana un uzraudzība, datu aizsardzības noteikumi, transponēšana un stāšanās spēkā. Šis priekšlikums pēc pieņemšanas būtu jātransponē dalībvalstu tiesību aktos līdz 2026. gada 31. decembrim. Tam būtu jāstājas spēkā divus gadus pēc tam, kad ir pieņemti īstenošanas akti, un paredzams, ka tas būs līdz 2027. gada 1. janvārim.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA**par ātrāku un drošāku atvieglojumu piemērošanu pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu²⁶,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²⁷,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Taisnīgas nodokļu uzlikšanas nodrošināšana iekšējā tirgū un kapitāla tirgu savienības (KTS) pareizas darbības nodrošināšana ir Eiropas Savienības (ES) politiskās prioritātes. Šajā kontekstā ir būtiski novērst šķēršļus pārrobežu ieguldījumiem, vienlaikus apkarojot krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu. Šādi šķēršļi pastāv, piemēram, tāpēc, ka procedūras, saskaņā ar kurām piešķir atvieglojumus no pārmērīgiem nodokļiem, kas ieturēti ienākumu izcelsmes vietā par dividenžu vai procentu ienākumiem, kuri samaksāti nerezidentiem ieguldītājiem par publiski tirgotajām akcijām vai obligācijām, ir neefektīvas un nesamērīgi apgrūtināšas. Turklāt, kā liecina nesenie *Cum/Ex* un *Cum/Cum* skandāli, ir izrādījies, ka ar pašreizējiem nosacījumiem nepietiek, lai novērstu atkārtotus riskus, ka notiks krāpšana nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešana. Šā priekšlikuma mērķis ir padarīt ES ieturējuma nodokļa procedūras efektīvākas, vienlaikus stiprinot tās pret krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas risku. Tas balstās uz attiecīgām iepriekšējām ES un starptautiskā līmenī īstenotām darbībām, piemēram, Komisijas 2009. gada Ieteikumu par ieturamā nodokļa atvieglojumu procedūru vienkāršošanu²⁸ un ESAO nolīgumos paredzēto atvieglojumu un atbilstības uzlabošanas (*TRACE*) iniciatīvu.
- (2) Lai dalībvalstīs stiprinātu iespējamās krāpšanas vai ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas un apkarošanas spējas, ko pašlaik mazina sadrumstalotība un vispārējs uzticamas un savlaicīgas informācijas trūkums par ieguldītājiem, ir jāizveido pret krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas risku noturīgs kopējs satvars atvieglojumu piemērošanai pārrobežu ieguldījumiem vērtspapīros uzliktiem pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem. Šim satvaram būtu jāpanāk konverģence starp

²⁶ OV C [...], [...], [...]. lpp.

²⁷ OV C [...], [...], [...]. lpp.

²⁸ Komisijas Ieteikums (2009. gada 19. oktobris) par ieturamā nodokļa atvieglojumu procedūrām (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 279, 24.10.2009., 8.–11. lpp.).

dažādām ES piemērotām atvieglojumu procedūrām, vienlaikus nodrošinot attiecīgi vērtspapīru emitentiem, ieturējuma nodokļa aģentiem, finanšu starpniekiem un dalībvalstīm pārredzamību un noteiktību attiecībā uz ieguldītāju identitāti. Šajā nolūkā satvaram būtu jābalstās uz automatizētām procedūrām, piemēram, uz digitalizētām (procedūras un formas ziņā) nodokļu rezidenta apliecībām, kas ir priekšnoteikums ieguldītāju piekļuvei jebkādam atvieglojumu vai atmaksas procedūrām. Šim satvaram vajadzētu būt arī pietiekami elastīgam, lai pienācīgi ņemtu vērā dažādās dalībvalstīs piemērojamās atšķirīgās sistēmas, vienlaikus nodrošinot lielāku konvergenci un atbilstošus instrumentus cīņai pret ļaunprātīgu izmantošanu, lai mazinātu krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas risku.

- (3) Lai nodrošinātu proporcionālu pieeju, noteikumiem par pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu piešķiršanas procedūrām vajadzētu būt saistošiem tikai tām dalībvalstīm, kuras piemēro ieturējuma nodokli par dividendēm ar dažādām likmēm atkarībā no konkrētā ieguldītāja rezidences nodokļu vajadzībām. Šajā gadījumā dalībvalstīm ir jānodrošina atvieglojums, ja situācijā, kurā būtu jāpiemēro zemāka likme, ir piemērota augstāka likme. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai īstenot līdzīgas procedūras attiecībā uz procentu maksājumiem nerezidentiem par publiski tirgotām obligācijām, lai uzlabotu attiecīgās atvieglojumu procedūras efektivitāti un uzlabotu nodokļu maksātāju atbilstību noteikumiem. Uz dalībvalstīm, kurām nav vajadzīgas atvieglojumu procedūras attiecībā uz pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem par dividendēm un — attiecīgā gadījumā — procentiem, šajā direktīvā noteiktās procedūras neattiecas, un tāpēc tām šie noteikumi nav saistoši. Ņemot vērā to, ka ieguldītāji var atrasties jebkurā dalībvalstī, noteikumi par kopēju un digitālu nodokļu rezidenta apliecību būtu jāpiemēro visās dalībvalstīs, tāpat kā vispārīgie un nobeiguma noteikumi.
- (4) Lai nodrošinātu, ka visiem ES nodokļu maksātājiem ir pieejams kopējs, atbilstošs un iedarbīgs pierādījums par to rezidenci nodokļu vajadzībām, dalībvalstīm būtu jāizmanto automatizētas procedūras, lai nodokļu rezidenta apliecības izdotu vienā un tai pašā atpazīstamā un pieņemamā digitālā formā un ar vienādu saturu. Lai nodrošinātu lielāku efektivitāti, apliecībai vajadzētu būt derīgai vismaz visu to gadu, kurā tā ir izdota, un citām dalībvalstīm visā šai periodā tā būtu jāatzīst. Dalībvalstis var atcelt izdoto *e-TRC*, ja nodokļu administrācijai ir pierādījumi, ka faktiskā rezidence nodokļu vajadzībām konkrētajā gadā nesakrīt ar apliecībā norādīto. Lai varētu efektīvi identificēt ES uzņēmumus, apliecībā būtu jāiekļauj informācija par Eiropas vienoto identifikācijas numuru (EVIN).
- (5) Lai sasniegtu mērķi piemērot pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumus efektīvāk, būtu jāievieš kopējas procedūras, kas ļauj ātri iegūt skaidru un drošu informāciju par ieguldītāja identitāti, jo īpaši lielu ieguldītāju bāzu gadījumā, t. i., attiecībā uz ieguldījumiem publiski tirgotos vērtspapīros, kad atsevišķu ieguldītāju identitātes noteikšana ir sarežģīta. Šādās procedūrās pēc tam vajadzētu arī varēt piemērot atbilstošu nodokļa likmi maksājuma veikšanas brīdī (atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā) vai veikt ātru pārmaksātā nodokļa summas atmaksu. Ņemot vērā to, ka pārrobežu ieguldījumi parasti ietver finanšu starpnieku maksājumu ķēdi, attiecīgajām procedūrām būtu arī jāļauj izsekot un identificēt starpnieku ķēdi un līdz ar to arī ienākumu plūsmu no vērtspapīru emitenta līdz galīgajam saņēmējam, t. i., vienīgajam ieguldītājam vai reģistrētajam īpašniekam. Tāpēc attiecīgajām dalībvalstīm, t. i., tām, kuras piemēro ieturējuma nodokli ienākumiem no vērtspapīriem un piešķir atvieglojumu no pārmērīgā nodokļa, būtu jāizveido un jāuztur to finanšu starpnieku valsts reģistrs, kuriem ir būtiska loma maksājumu ķēdē, un jāprasa tiem pēc

reģistrācijas ziņot tiem pieejamo informāciju par dividenžu vai, ja piemērojams, procentu maksājumiem, kurus tie apstrādā. Būtu jāprasa tikai tāda informācija, kas ir būtiska, lai rekonstruētu maksājumu ķēdi, un tādējādi ir noderīga, lai novērstu krāpšanas vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku, un tikai tiktāl, ciktāl šāda informācija ir pieejama starpniekam ziņotājam. Dalībvalstis, kas piemēro ieturējuma nodokli procentiem ar dažādām likmēm un kam ir jāiesaistās līdzīgās atvieglojumu procedūrās, attiecīgā gadījumā arī var apsvērt iespēju izmantot izveidoto valsts reģistru.

- (6) Tā kā finanšu starpnieki, kas visbiežāk darbojas vērtspapīru maksājumu ķēdēs, ir lielas iestādes, kā tās definētas Kapitāla prasību regulā (KPR)²⁹, kā arī centrālie vērtspapīru depozitāriji, kas sniedz ieturējuma nodokļa aģentu pakalpojumus, šīm vienībām vajadzētu būt pienākumam pieprasīt reģistrāciju dalībvalstu reģistros, kas izveidoti, kā minēts iepriekš. Citiem finanšu starpniekiem būtu jāļauj pieprasīt reģistrāciju pēc saviem ieskatiem. Finanšu starpniekam pašam būtu jāpieprasa reģistrācija, iesniedzot dalībvalsts izraudzītai kompetentajai iestādei pieteikumu, tostarp pierādījumus, ka finanšu starpnieks atbilst noteiktām prasībām. Prasību mērķis ir pārliecināties, ka pieprasītājs starpnieks atbilst attiecīgo ES noteikumu prasībām un tiek uzraudzīta starpnieka atbilstība tām. Ja finanšu starpnieks ir iedibināts ārpus ES, uz to jāattiecas tā rezidences trešās valsts tiesību aktiem, kas ir salīdzināmi ar šo direktīvu tās nolūku ziņā, un rezidences trešā valsts nedrīkst būt iekļauta ne ES saraksta ar jurisdikcijām, kas nesadarbojas, I pielikumā, ne augsta riska trešo valstu ES sarakstā (nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas saraksts). Trešās valsts finanšu starpnieka atbilstība attiecīgajām ES prasībām attiecas tikai uz šajā direktīvā noteiktajiem nolūkiem un neietekmē citu tiesību un pienākumu īstenošanu vai piemērošanu saskaņā ar citiem ES tiesību aktiem. Kad finanšu starpnieki ir reģistrēti, tie attiecīgajā dalībvalstī būtu jāuzskata par “sertificētiem finanšu starpniekiem” un uz tiem būtu jāattiecinā attiecīgie ziņošanas un paziņošanas pienākumi saskaņā ar šo direktīvu, vienlaikus piešķirot tiesības pieprasīt šajā direktīvā noteikto atvieglojumu procedūru piemērošanu. Dalībvalstīm, kas uztur valsts reģistru, būtu arī jārīkojas, lai no tā svītrotu jebkuru sertificētu finanšu starpnieku, kas to pieprasa vai kas vairs neatbilst attiecīgajām prasībām. Turklāt šīs dalībvalstis var nolemt noteikt, ka no valsts reģistra tiek svītroti sertificēti finanšu starpnieki, par kuriem konstatēts, ka tie vairākas reizes ir pārkāpuši savus pienākumus. Ja dalībvalsts veic šādu svītrošanas darbību, tai būtu attiecīgi jāinformē citas dalībvalstis, kas uztur valsts reģistru, lai tās varētu novērtēt, vai tas pats sertificētais finanšu starpnieks būtu jāsvītro no to valsts reģistra. Uz skarto pušu tiesībām un pienākumiem, tostarp jebkura tāda lēmuma pārsūdzību, ko dalībvalsts pieņēmusi saistībā ar reģistrāciju valsts reģistrā un svītrošanu no tā, attiecas attiecīgo dalībvalstu tiesību akti.
- (7) Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz tāda ieguldītāja identitāti un apstākļiem, kurš saņem dividendes vai procentu maksājumu, kā arī attiecībā uz maksājuma plūsmu no emitenta, sertificētiem finanšu starpniekiem konkrētos termiņos būtu jāziņo attiecīgs informācijas kopums iestādei, kas izraudzīta, lai uzturētu valsts reģistru. Šī informācija būtu jāziņo arī ieturējuma nodokļa aģentam, ja ir iespējams saņemt atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā. Šajos datos būtu jāiekļauj informācija par attiecīgā ieguldītāja atbilstību, bet tai būtu jāaprobežojas tikai ar to informāciju,

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 176, 27.6.2013., 1.–337. lpp.).

kas ir pieejama sertificētajam finanšu starpniekam, kurš sniedz ziņojumu. Finanšu starpniekiem, kuriem nav pienākuma reģistrēties kā sertificētiem finanšu starpniekiem un kuri ir arī izvēlējušies neregistrēties, nav ziņošanas pienākumu saistībā ar šo direktīvu. Tomēr informācija par maksājumiem, kurus apstrādā šādi starpnieki, kas nav sertificēti finanšu starpnieki, joprojām ir būtiska, un dalībvalsts pēc saviem ieskatiem var to uzskatīt par nepieciešamu, lai nodrošinātu pārredzamību un varētu pienācīgi rekonstruēt maksājumu ķēdi pirms šajā direktīvā noteikto atvieglājumu procedūru piemērošanas (atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā vai ātrā atmaksa). Tāpēc dalībvalstis var pieprasīt sertificētiem finanšu starpniekiem iegūt šo informāciju no šādiem starpniekiem un attiecīgi ziņot, lai būtu piemērojamas šajā direktīvā paredzētās atvieglājumu procedūras.

- (8) Lai padarītu kapitāla tirgu savienību iedarbīgāku un konkurētspējīgāku, būtu jāatvieglo un jāpaaugrina procedūras, kā piemērot atvieglojumu pārmērīgiem nodokļiem, kas ieturēti par ienākumiem no vērtspapīriem, ja attiecīgie sertificētie finanšu starpnieki ir snieguši atbilstīgu informāciju, tostarp par ieguldītāja identitāti. Attiecīgie sertificētie finanšu starpnieki ir visi sertificētie finanšu starpnieki maksājumu ķēdē starp ieguldītāju un vērtspapīru emitentu, un tiem varētu pieprasīt arī sniegt informāciju par maksājumiem, ko veic nesertificēti finanšu starpnieki ķēdē, saskaņā ar katras dalībvalsts politisko izvēli. Ņemot vērā dažādās pieejas dalībvalstīs, ir paredzēti divi procedūru veidi: i) atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā, tieši piemērojot atbilstošu nodokļa likmi ieturēšanas brīdī, un ii) ātra atmaksa ne vairāk kā 50 dienu laikā no dividendes izmaksas dienas vai attiecīgā gadījumā no dienas, kad obligāciju emitentam jāmaksā procenti obligāciju turētājam (kupona datums). Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pēc saviem ieskatiem ieviest jebkuru no abām procedūrām vai abu procedūru kombināciju, vienlaikus nodrošinot, ka visiem ieguldītājiem ir pieejama vismaz viena no tām, ja ir izpildītas šīs direktīvas prasības. Lai nodrošinātu, ka attiecīgās dalībvalstis šīs procedūras īsteno pienācīgi un savlaicīgi, ir lietderīgi piemērot procentus par tādu pārmaksāto ieturējuma nodokļu novēlotu atmaksu, uz kuriem attiecas šī direktīva un kuri atbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var izmantot šīs procedūras. Ja attiecīgās prasības nav izpildītas vai ja attiecīgais ieguldītājs to vēlas, dalībvalstīm būtu jāpiemēro savas pastāvošās standarta atmaksas procedūras, lai piemērotu atvieglojumu pārmaksātajiem ieturējuma nodokļiem. Jebkurā gadījumā reģistrētiem īpašniekiem, jo īpaši privātajiem ieguldītājiem, un to pilnvarotajiem pārstāvjiem būtu jāsauglabā tiesības atprasīt pārmaksāto ieturējuma nodokli, kas samaksāts dalībvalstī, ja tie sniedz pierādījumus par atbilstību valsts tiesību aktos noteiktajiem nosacījumiem.
- (9) Lai aizsargātu pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu sistēmas, dalībvalstīm, kuras uztur valsts reģistru, būtu arī jāpieprasa sertificētiem finanšu starpniekiem pārbaudīt to ieguldītāju atbilstību, kuri vēlas pieprasīt atvieglojumu. Jo īpaši, sertificētiem finanšu starpniekiem būtu jāsaņem attiecīgā ieguldītāja nodokļu rezidenta apliecība un deklarācija, ka šis ieguldītājs ir maksājuma patiesais labuma guvējs saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem. Tiem būtu arī jāpārbauda piemērojamā ieturējuma nodokļa likme, pamatojoties uz ieguldītāja konkrētajiem apstākļiem, un jānorāda, vai tie ir informēti par jebkādu finanšu shēmu, kas ietver pamatā esošos vērtspapīrus un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta bezdividenžu datumā. Sertificētie finanšu starpnieki būtu jāsauc pie atbildības par nodokļu ieņēmumu zaudējumiem, kas radušies šo pienākumu neatbilstošas izpildes dēļ, ciktāl to paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kurā radušies šādi zaudējumi. Lai nodrošinātu sertificētiem finanšu starpniekiem uzliktā sloga un atbildības samērīgumu, visām atvieglojumu procedūrām, kurās ļaunprātīgas

izmantošanas risks ir zems, un jo īpaši gadījumos, kad dividendes kopējā summa, kas ieguldītājam samaksāta par līdzdalību uzņēmumā, ir mazāka par 1000 EUR, būtu jāpiemēro mazāki pārbaudes pienākumi. Ja šāda ļaunprātīga izmantošana ir pierādīta citādi, dalībvalstis tomēr var piemērot sankcijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp liegt izmantot šajā direktīvā paredzētās atvieglojumu sistēmas, bet tās nevar saukt pie atbildības sertificētus finanšu starpniekus par to, ka tie nav veikuši pārbaudi.

- (10) Ir atzīts, ka finanšu shēmas var izmantot, lai ekonomiskās īpašumtiesības uz vērtspapīru un/vai attiecīgos ar ieguldījumu saistītos riskus pilnībā vai daļēji nodotu kādam citam. Ir arī pierādīts, ka šādas shēmas ir izmantotas dividenžu arbitražā un dividenžu nodokļu mazināšanas shēmās, piemēram, *Cum/Ex* un *Cum/Cum* shēmās, ar vienīgo mērķi saņemt atmaksu, lai gan ieguldītājam uz to nav bijis tiesību, vai saņemt lielāku atmaksas summu, nekā ieguldītājs faktiski bijis tiesīgs saņemt. Tādēļ nodokļu administrācijām ir vajadzīga informācija par šādām finanšu shēmām, kas ietver vērtspapīru darījumus, kuri parastā gadījumā būtu likumīgi, piemēram, līgumus par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu vai vērtspapīru aizdevumus, kā arī atvasinātos produktus, piemēram, atsevišķu akciju nākotnes līgumus, lai cīnītos pret nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu. Lai nodrošinātu proporcionālu pieeju, šīs informācijas ziņošana būtu jāpieprasa tikai no tiem sertificētajiem finanšu starpniekiem, kuri savas pozīcijas ķēdē dēļ var būt tieši iesaistīti attiecīgajā finanšu shēmā. Obligāciju un procentu maksājumu gadījumā šāda ziņošana nav nepieciešama.
- (11) Lai nodrošinātu iedarbīgumu, dalībvalstīm būtu jānosaka sodu režīms par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu. Šiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.
- (12) Ierosināto noteikumu pareiza īstenošana un izpildes panākšana katrā attiecīgajā dalībvalstī ir ļoti svarīga, lai veicinātu KTS kopumā, kā arī lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu bāzi, un tāpēc Komisijai tā būtu jāuzrauga. Tādēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāpaziņo Komisijai īstenošanas aktā noteiktā informācija par to, kā to teritorijā tiek īstenoti valsts pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un kā tiek panākta to izpilde. Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un citiem pieejamiem datiem, būtu jāsniegta izvērtējums, kurā izvērtēts ierosināto jauno noteikumu iedarbīgums. Šajā kontekstā Komisijai būtu jāapsver nepieciešamība atjaunināt noteikumus, kas ieviesti saskaņā ar šo direktīvu.
- (13) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz i) digitālo nodokļu rezidenta apliecinību, ii) finanšu starpnieku veikto ziņošanu un iii) atvieglojuma pieprasīšanu saskaņā ar šo direktīvu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt standarta veidlapas ar ierobežotu skaitu komponentu, tostarp noteikt valodu lietojuma kārtību. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011³⁰.
- (14) Visai persondatu apstrādei, kas veikta saistībā ar šo direktīvu, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679³¹. Finanšu starpnieki un dalībvalstis var apstrādāt persondatus saskaņā ar šo direktīvu tikai ar mērķi kalpot vispārējām

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

sabiedrības interesēm, proti, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, aizsargātu nodokļu ieņēmumus un veicinātu taisnīgu nodokļu uzlikšanu, kas uzlabo sociālās, politiskās un ekonomiskās iekļaušanas iespējas dalībvalstīs. Lai nodrošinātu šā mērķa iedarbīgu īstenošanu, ir jāierobežo dažas personu tiesības, ko paredz iepriekš minētā regula, jo īpaši tiesības tikt informētam par savu datu apstrādi un tās apjomu, kā arī tiesības dot piekrišanu konkrētu veidu datu apstrādei.

- (15) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet attiecīgo darījumu pārrobežu rakstura un nepieciešamības samazināt atbilstības nodrošināšanas izmaksas iekšējā tirgū kopumā dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (16) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725³² 42. pantu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par to, kā dalībvalstis izsniedz digitālo nodokļu rezidenta apliecību, un par procedūru, saskaņā ar kuru piemēro atvieglojumu pārmērīgajam ieturējuma nodoklim, ko dalībvalsts var ieturēt par dividendēm par publiski tirgotām akcijām un attiecīgā gadījumā par procentiem par publiski tirgotām obligācijām, kuri samaksāti reģistrētiem īpašniekiem, kas nodokļu vajadzībām ir rezidenti ārpus minētās dalībvalsts.

2. pants

Darbības joma

I un IV nodaļu piemēro visām dalībvalstīm. II nodaļu piemēro visām dalībvalstīm attiecībā uz visām personām, kas nodokļu vajadzībām ir rezidenti to jurisdikcijā.

Procedūras, kas noteiktas III nodaļā, piemēro visām dalībvalstīm, kuras piešķir atvieglojumu pārmērīgajam ieturējuma nodoklim, kas ieturēts par dividendēm, kuras izmaksātas par publiski tirgotām akcijām. Dalībvalstis, kas piešķir atvieglojumu pārmērīgajam ieturējuma nodoklim, kas ieturēts par procentiem, kuri samaksāti par publiski tirgotām obligācijām, var piemērot III nodaļu.

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

3. pants Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “pārmērīgs ieturējuma nodoklis” ir starpība starp ieturējuma nodokļa summu, ko dalībvalsts iekasē par dividendēm vai procentiem, kuri samaksāti īpašniekiem nerezidentiem par vērtspapīriem, saskaņā ar vispārējo iekšzemes likmi un zemāko piemērojamo ieturējuma nodokļa summu, ko šī dalībvalsts piemēro tām pašām dividendēm vai procentiem saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgumu vai attiecīgā gadījumā konkrētiem valsts tiesību aktiem;
- (2) “publiski tirgota akcija” ir akcija, ko atļauts tirgot regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, kas definēti 2014. gada 15. maija Direktīvas 2014/65/ES³³ 4. panta 21. un 22. punktā;
- (3) “publiski tirgota obligācija” ir obligācija, ko atļauts tirgot regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, vai organizētā tirdzniecības sistēmā, kas definēti attiecīgi 2014. gada 15. maija Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 21., 22. un 23. punktā;
- (4) “finanšu starpnieks” ir vērtspapīru maksājumu ķēdē starp vienību, kas emitē vērtspapīrus, un reģistrēto īpašnieku, kas saņem maksājumus par šādiem vērtspapīriem, esošs centrālais vērtspapīru depozitārijs, kas definēts 2014. gada 23. jūlija Regulas (ES) Nr. 909/2014³⁴ 2. panta 1. punktā, kredītiestāde, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013³⁵ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kas definēta Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, vai trešās valsts juridiska persona, kurai ir atļauts sniegt pakalpojumus, kas ir salīdzināmi ar pakalpojumiem, kurus sniedz centrālais vērtspapīru depozitārijs, kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, saskaņā ar salīdzināmiem rezidences trešās valsts tiesību aktiem;
- (5) “EVIN” ir Eiropas vienotais uzņēmumu identifikācijas numurs, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132³⁶ 16. pantā;
- (6) “nodokļa maksātāja identifikācijas numurs” jeb “NMIN” ir dalībvalstī reģistrēta īpašnieka unikālais identifikators nodokļu vajadzībām;
- (7) “ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūra” ir procedūra, kurā reģistrēts īpašnieks, kas par vērtspapīriem saņem dividendes vai procentus, kuriem var tikt piemērots pārmērīgs ieturējuma nodoklis, saņem atvieglojumu vai atmaksu par šādu pārmērīgu nodokli;

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (pārstrādāta redakcija) (OV L 173, 2.6.2014., 349. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1.–72. lpp.).

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 176, 27.6.2013., 1.–337. lpp.).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (kodificēta redakcija) (OV L 169, 30.6.2017., 46.–127. lpp.).

- (8) “kompetentā iestāde” ir iestāde, ko dalībvalsts izraudzījies saskaņā ar 5. pantu, un tā ietver jebkuru personu, kuru saskaņā ar valsts noteikumiem šāda iestāde ir pilnvarojusi rīkoties tās vārdā šīs direktīvas nolūkos;
- (9) “vērtspapīrs” ir publiski tirgota akcija vai publiski tirgota obligācija;
- (10) “liela iestāde” ir liela iestāde, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 146. apakšpunktā;
- (11) “ieturējuma nodokļa aģents” ir vienība, kuru izcelsmes dalībvalsts ir pilnvarojusi uzņemties atbildību par ieturējuma nodokļa atskaitīšanu no dividendžu vai procentu par vērtspapīriem maksājuma un par šāda ieturējuma nodokļa pārskaitīšanu izcelsmes dalībvalsts nodokļu iestādei;
- (12) “ieraksta datums” ir vērtspapīra emitenta noteiktais datums, kurā nosaka šā vērtspapīra turētāja identitāti un no tā izrietošās tiesības, tostarp attiecīgā gadījumā tiesības piedalīties un balsot akcionāru sapulcē, pamatojoties uz pozīcijām, par kurām ir veikti norēķini un kuras ir ierakstītas finanšu starpnieka grāmatvedības dokumentos, veicot grāmatošanu tā darījumdarbības beigās, kā definēts Regulas (ES) 2018/1212³⁷ 1. panta 7. punktā;
- (13) “norēķins” ir jebkur noslēgta vērtspapīru darījuma pabeigšana ar mērķi nokārtot minētā darījuma pušu saistības, pārvedot naudu vai arī vērtspapīrus, vai abus, kā definēts 2014. gada 23. jūlija Regulas (ES) Nr. 909/2014 2. panta 7. punktā;
- (14) “reģistrētais īpašnieks” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir tiesīga saņemt tādus dividendžu vai procentu ienākumus no vērtspapīriem, uz kuriem attiecas nodoklis, ko ietur ienākumu izcelsmes vietā dalībvalstī;
- (15) “ieguldījumu konts” ir konts vai konti, kurus finanšu starpnieki nodrošina reģistrētiem īpašniekiem, ar kuru starpniecību tiek turēti vai reģistrēti to vērtspapīri un uz kuriem tiek veikti ar šiem vērtspapīriem saistītie maksājumi;
- (16) “bezdividenžu datums” ir datums, no kura akcijas tiek tirgotas bez tiesībām, kas izriet no akcijām, tostarp attiecīgā gadījumā tiesībām piedalīties un balsot akcionāru sapulcē;
- (17) “finanšu shēma” ir jebkura vienošanās vai līgumsaistības, saskaņā ar ko jebkura tādas publiski tirgotas akcijas īpašumtiesību daļa, par kuru izmaksā dividendi, tiek vai varētu tikt vai nu pastāvīgi, vai uz laiku nodota citai pusei;
- (18) “vērtspapīru maksājumu ķēde” ir secība, kādā finanšu starpnieki apstrādā dividendžu vai procentu maksājumu par vērtspapīriem starp vērtspapīru emitentu un reģistrētu īpašnieku, kam izmaksā dividendes vai procentus par šādiem vērtspapīriem;
- (19) “nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgums” ir vienošanās vai konvencija, kas paredz nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu attiecībā uz ienākumiem un attiecīgā gadījumā uz kapitālu un ir spēkā starp divām (vai vairākām) valstīm;
- (20) “izcelsmes dalībvalsts” ir tāda vērtspapīra emitenta rezidences dalībvalsts, par kuru maksā dividendi vai procentus;

³⁷ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1212 (2018. gada 3. septembris), ar ko nosaka minimālās prasības, lai attiecībā uz akcionāru identifikāciju, informācijas nodošanu un akcionāru tiesību izmantošanas veicināšanu īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/36/EK (OV L 223, 4.9.2018., 1. lpp.).

- (21) “ātrās atmaksas sistēma” ir sistēma, kurā dividendes vai procentu maksājums tiek veikts, ņemot vērā vispārējo iekšzemes ieturējuma nodokļa likmi, un pēc tam tiek iesniegts pieprasījums atmaksāt pārmaksāto ieturējuma nodokli 13. pantā noteiktajā termiņā;
- (22) “ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēma” ir sistēma, kurā atbilstošo ieturējuma nodokļa likmi saskaņā ar piemērojamajiem iekšzemes noteikumiem un/vai starptautiskiem nolīgumiem, piemēram, attiecīgo nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgumu, piemēro dividenžu vai procentu maksāšanas brīdī;
- (23) “standarta atmaksas sistēma” ir sistēma, kurā dividenžu vai procentu maksājums tiek veikts, ņemot vērā vispārējo iekšzemes ieturējuma nodokļa likmi, un pēc tam tiek iesniegts pieprasījums atmaksāt pārmaksāto ieturējuma nodokli ārpus 13. pantā noteiktās procedūras;
- (24) “euro īstermiņa procentu likme” ir euro īstermiņa procentu likme, kas definēta Eiropas Centrālās bankas 2019. gada 10. jūlija Pamatnostādnē (ES) 2019/1265³⁸.

II NODAĻA

DIGITĀLĀ NODOKĻU REZIDENTA APLIECĪBA

4. pants

Digitālā nodokļu rezidenta apliecība (*e-TRC*)

1. Dalībvalstis paredz automatizētu procesu, kā izdot digitālās nodokļu rezidenta apliecības (*e-TRC*) personai, kuru nodokļu vajadzībām uzskata par rezidentu to jurisdikcijā.
2. Dalībvalstis izdod *e-TRC* vienas darbdienu laikā pēc pieprasījuma iesniegšanas, ievērojot 4. punktu. *e-TRC* atbilst I pielikuma tehniskajām prasībām un ietver šādu informāciju:
 - (a) nodokļu maksātāja vārds un uzvārds, dzimšanas datums un vieta, ja nodokļu maksātājs ir fiziska persona, vai tā nosaukums un Eiropas vienotais identifikācijas numurs (EVIN), ja nodokļu maksātājs ir juridiska persona;
 - (b) nodokļa maksātāja identifikācijas numurs;
 - (c) nodokļa maksātāja adrese;
 - (d) izdošanas datums;
 - (e) derīguma periods;
 - (f) apliecības izdevējas nodokļu iestādes identifikācija;
 - (g) jebkura papildu informācija, kura var būt būtiska, ja apliecība ir izdota nolūkiem, kas nav ieturējuma nodokļa atvieglojuma piešķiršana saskaņā ar šo direktīvu, vai informācija, kura jāiekļauj nodokļu rezidenta apliecībā saskaņā ar ES tiesību aktiem.

³⁸ Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādnē (ES) 2019/1265 (2019. gada 10. jūlijs) par euro īstermiņa procentu likmi (€STR) (ECB/2019/19) (OV L 199, 26.7.2019., 8.–17. lpp.).

3. *e-TRC* aptver vismaz visu kalendāro gadu, kurā iesniegts šādas apliecības pieprasījums, un tā ir derīga visu šo derīguma periodu, ja vien dalībvalstij, kas izdevusi *e-TRC*, nav pierādījumu, ka persona, uz kuru *e-TRC* attiecas, nav rezidents tās jurisdikcijā, un tādā gadījumā apliecība ir derīga līdz brīdim, kad dalībvalsts ieguvusi šādus pierādījumus.
4. Ja konkrētā nodokļu maksātāja rezidences nodokļu vajadzībām pārbaudei ir nepieciešama vairāk nekā viena darbdiena, dalībvalsts informē personu, kas pieprasījusi apliecību, par vajadzīgo papildu laiku un kavējuma iemesliem.
5. Dalībvalstis, ievērojot 3. punktu, atzīst, ka *e-TRC*, ko izdevusi cita dalībvalsts, ir pietiekams pierādījums, ka nodokļu maksātāja rezidence ir šajā citā dalībvalstī.
6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka standarta datorizētas veidlapas, arī valodu lietojuma kārtību, un tehniskos protokolus, arī drošības standartus, *e-TRC* izdošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

III NODAĻA

IETURĒJUMA NODOKĻU ATVIEGLOJUMU PROCEDŪRA

1. IEDAĻA

SERTIFICĒTI FINANŠU STARPNIEMI

5. pants

Sertificēto finanšu starpnieku valsts reģistrs

1. Dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli par dividendēm, kuras par publiski tirgotām akcijām izmaksā reģistrētiem īpašniekiem, kas nodokļu vajadzībām ir rezidenti ārpus šīs dalībvalsts, un kas piešķir pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumus, izveido sertificēto finanšu starpnieku valsts reģistru. Dalībvalstis var izvēlēties izmantot šo valsts reģistru arī attiecībā uz tā pārmērīgā ieturējuma nodokļa atvieglojumu, kas ieturēts par procentiem, kuri gūti par publiski tirgotām obligācijām, ja piemērojams.
2. Dalībvalstis, kuras iekasē ieturējuma nodokli par procentiem, kas gūti par publiski tirgotām obligācijām, bet neiekasē ieturējuma nodokli par dividendēm, kas gūtas par publiski tirgotām akcijām, var izvēlēties izveidot valsts reģistru.
3. Dalībvalstis, kas izveido valsts reģistru saskaņā ar 1. un 2. punktu, izraugās kompetento iestādi, kura ir atbildīga par minētā reģistra uzturēšanu un atjaunināšanu.
4. Valsts reģistrā iekļauj šādu informāciju par sertificētajiem finanšu starpniekiem:
 - (a) sertificētā finanšu starpnieka nosaukums;
 - (b) reģistrācijas datums;
 - (c) sertificētā finanšu starpnieka kontaktinformācija un tīmekļa vietne, ja tāda ir;
 - (d) EVIN vai, ja sertificētajam finanšu starpniekam nav šāda numura, juridiskās personas identifikators (*LEI*) vai jebkāds juridiskās personas reģistrācijas numurs, ko piešķirusi tā rezidences valsts.

5. Valsts reģistru dara publiski pieejamu īpašā dalībvalsts tīmekļa vietnē un atjaunina vismaz reizi mēnesī.

6. pants

Prasība reģistrēties kā sertificētam finanšu starpniekam

1. Dalībvalstis, kas uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu, pieprasa visām lielajām iestādēm, kas minētas 3. panta 10. punktā un apstrādā dividenžu un attiecīgā gadījumā procentu maksājumus par vērtspapīriem, kuru izcelsme ir to jurisdikcijā, un centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem, kas minēti 3. panta 4. punktā un sniedz ieturējuma nodokļa aģenta pakalpojumus par tiem pašiem maksājumiem, reģistrēties to valsts reģistrā.
2. Dalībvalstis, kas uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu, pēc pieprasījuma atļauj reģistrēt šajā reģistrā jebkuru finanšu starpnieku, kas atbilst 7. panta prasībām.

7. pants

Reģistrācijas procedūra

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu starpnieks tiek reģistrēts to sertificēto finanšu starpnieku valsts reģistrā trīs mēnešu laikā pēc tam, kad finanšu starpnieks ir iesniedzis pieprasījumu, kas pierāda, ka ir izpildītas visas šīs prasības:
 - (a) tā rezidence nodokļu vajadzībām ir dalībvalsts jurisdikcijā vai tādas trešās valsts jurisdikcijā, kas nav iekļauta ne I pielikumā, kurš pievienots ES sarakstam ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas³⁹, ne Deleģētās regulas (ES) 2016/1675⁴⁰ pielikuma I tabulā;
 - (b) ja pieprasītājs finanšu starpnieks ir kredītiestāde, tam ir atļauja rezidences jurisdikcijā nodokļu vajadzībām veikt glabāšanas darbības saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 12. vai 14. punktu vai salīdzināmiem trešās valsts tiesību aktiem; ja pieprasītājs finanšu starpnieks ir ieguldījumu brokeru sabiedrība, tam ir atļauja rezidences jurisdikcijā nodokļu vajadzībām veikt glabāšanas darbības saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma B iedaļas 1. punktu vai salīdzināmiem trešās valsts tiesību aktiem; vai, ja pieprasītājs finanšu starpnieks ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, tam ir atļauja rezidences jurisdikcijā nodokļu vajadzībām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 909/2014 vai salīdzināmiem rezidences trešās valsts tiesību aktiem;
 - (c) tas ir deklarējis atbilstību Padomes Direktīvas 2014/107/ES⁴¹ noteikumiem vai attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2018/843/ES⁴² noteikumiem, vai salīdzināmiem tādas trešās valsts jurisdikcijas tiesību aktiem,

³⁹ Eiropas Savienības Padome, Ekonomikas un finanšu padome, 14094/16, Brisele, 2016. gada 8. novembris.

⁴⁰ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/1675 (2016. gada 14. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849, norādot augsta riska trešās valstis, kurās ir stratēģiskas nepilnības (OV L 254, 20.9.2016., 1.–4. lpp.).

⁴¹ Padomes Direktīva 2014/107/ES (2014. gada 9. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 359, 16.12.2014., 1.–29. lpp.).

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (OV L 156, 19.6.2018., 43.–74. lpp.).

kas nav iekļauta ne I pielikumā, kurš pievienots ES sarakstam ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ne Delegētās regulas (ES) 2016/1675 pielikuma I tabulā.

2. Finanšu starpnieki nekavējoties paziņo dalībvalsts kompetentajai iestādei par jebkurām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar a) līdz c) apakšpunktu.

8. pants

Svītroyšana no valsts reģistra

1. Dalībvalstis no sava valsts reģistra svītroy jebkuru sertificēto finanšu starpnieku, ja šis starpnieks:
 - (a) pieprasa šādu svītroyšanu vai
 - (b) vairs neatbilst 7. panta prasībām.
2. Dalībvalstis var svītroy no sava valsts reģistra jebkuru sertificēto finanšu starpnieku, par kuru ir konstatēts, ka tas atkārtoti un apzināti nav pildījis savus pienākumus, kas tam noteikti ar kādu no šiem instrumentiem:
 - (a) šo direktīvu;
 - (b) Padomes Direktīvu 2014/107/ES vai
 - (c) Direktīvu (ES) 2018/843; vai
 - (d) salīdzināmiem tiesību aktiem trešā valstī, kas ir rezidences vieta nodokļu vajadzībām.
3. Dalībvalsts, kas no sava valsts reģistra svītroy sertificētu finanšu starpnieku, nekavējoties informē visas pārējās dalībvalstis, kuras uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu starpnieks, kurš saskaņā ar 1. punktu ir svītroyts no valsts reģistra, tiek atkal reģistrēts, ja neatbilstība šīs direktīvas noteikumiem ir novērsta, tostarp veikts maksājums vai norēķins par jebkādam summām, kas nebija samaksātas direktīvas noteikumu neievērošanas dēļ.

2. IEDAĻA

ZIŅOŠANA

9. pants

Ziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pieprasītu sertificētajiem finanšu starpniekiem, kas reģistrēti to valsts reģistrā, ziņot kompetentajai iestādei II pielikumā minēto informāciju cik drīz vien iespējams pēc ieraksta datuma, ja vien ieraksta datumā nav kādas neizpildītas norēķinu instrukcijas par kādu darījuma daļu, un tādā gadījumā ziņošana par šo darījumu notiek pēc iespējas ātrāk pēc norēķina. Ja 20 dienas pēc ieraksta datuma norēķins par kādu darījuma daļu joprojām nav veikts, sertificētie finanšu starpnieki ziņo nākamo 5 kalendāro dienu laikā, norādot daļu, par kuru norēķins vēl nav veikts.

2. Dalībvalstis paredz, ka sertifikētiem finanšu starpniekiem nav jāziņo II pielikuma E sadaļā minētā informācija, ja kopējā dividende, kas samaksāta reģistrētajam īpašniekam par īpašnieka līdzdalību uzņēmumā, nepārsniedz 1000 EUR.
3. Dalībvalstis, kas izvēlas izmantot valsts reģistru, kurš izveidots saskaņā ar 5. pantu, attiecībā uz procentu maksājumiem, pieprasa sertifikētajiem finanšu starpniekiem ziņot II pielikumā iekļauto informāciju, bet neprasa ziņot E sadaļā minēto informāciju.
4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka II pielikumā minētās informācijas ziņošanai nepieciešamās standarta datorizētās veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības attiecībā uz saziņas kanāliem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 18. pantā minēto pārbaudes procedūru.
5. Dalībvalstis pieprasa sertifikētajiem finanšu starpniekiem, kas reģistrēti to valsts reģistrā, piecus gadus glabāt dokumentāciju, kas apliecina ziņoto informāciju, un nodrošināt piekļuvi jebkurai citai informācijai, kā arī piekļuvi savām telpām revīzijas nolūkā un pieprasa sertifikētajiem finanšu starpniekiem dzēst vai anonimizēt visus persondatus, kas iekļauti šajā dokumentācijā, tūlīt pēc revīzijas pabeigšanas un ne vēlāk kā piecus gadus pēc ziņošanas.

3. IEDAĻA

ATVIEGLOJUMU SISTĒMAS

10. pants

Pieprasījums pēc atvieglojuma ienākumu izcelsmes vietā vai ātras atmaksas

1. Dalībvalstis pieprasa, lai sertifikēts finanšu starpnieks, kas uztur tāda reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, kurš saņem dividendes vai procentus, šā reģistrētā īpašnieka vārdā pieprasa atvieglojumu saskaņā ar 12. un/vai 13. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) reģistrētais īpašnieks ir pilnvarojis sertifikēto finanšu starpnieku pieprasīt atvieglojumu tā vārdā; kā arī
 - (b) sertifikētais finanšu starpnieks ir pārbaudījis un noteicis reģistrētā īpašnieka atbilstību saskaņā ar 11. pantu. Šāda pārbaude var ietvert arī riska novērtējumu, kurā ņem vērā kredītrisku un krāpšanas risku.
2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis neapmierina pieprasījumu piešķirt atvieglojumu saskaņā ar 12. un 13. pantā paredzētajām sistēmām, ja:
 - (a) dividende ir izmaksāta par publiski tirgotu akciju, ko reģistrētais īpašnieks ieguvis divu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma;
 - (b) par pamatā esošo vērtspapīru veiktais dividendes maksājums, par kuru tiek pieprasīts atvieglojums, ir saistīts ar finanšu shēmu, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta bezdividenžu datumā.
3. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis var neapmierināt pieprasījumus piešķirt atvieglojumu saskaņā ar 12. un 13. pantu, ja:
 - (a) vismaz viens no finanšu starpniekiem vērtspapīru maksājumu ķēdē nav sertifikēts finanšu starpnieks un kāds no nākamajiem sertifikētajiem finanšu starpniekiem ķēdē nav sniedzis kompetentajai iestādei informāciju, kas

minētajam finanšu starpniekam būtu jāziņo saskaņā ar šo direktīvu, ja tas būtu sertificēts finanšu starpnieks; vai

- (b) tiek prasīts atbrīvojums no ieturējuma nodokļa.

11. pants

Reģistrētā īpašnieka atbilstības pienācīga pārbaude

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sertificētais finanšu starpnieks, kas pieprasa atbrīvojumu saskaņā ar 12. un/vai 13. pantu reģistrētā īpašnieka vārdā, saņem no šā reģistrētā īpašnieka deklarāciju par to, ka reģistrētais īpašnieks:
 - (a) ir dividendes vai procentu patiesais labuma guvējs, kā definēts izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos; kā arī
 - (b) nav iesaistījies finanšu shēmā, kas saistīta ar pamatā esošo publiski tirgoto akciju un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas vēl nav citādi izbeigta bezdividenžu datumā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka sertificētie finanšu starpnieki, kas reģistrēta īpašnieka vārdā pieprasa atvieglojumu saskaņā ar 12. un/vai 13. pantu, pārbauda:
 - (a) reģistrētā īpašnieka *e-TRC* un/vai atbilstošu pierādījumu, ka rezidence nodokļu vajadzībām ir trešā valstī;
 - (b) reģistrētā īpašnieka deklarāciju un rezidenci nodokļu vajadzībām salīdzinājumā ar informāciju, kas iegūta no iekšējās kontroles mehānismiem, kurus sertificētais finanšu starpnieks izmanto, lai izpildītu Direktīvā (ES) 2015/849⁴³ noteiktos pienākumus saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, vai salīdzināmu informāciju, kas prasīta trešās valstīs;
 - (c) reģistrētā īpašnieka tiesības uz konkrētu samazinātu ieturējuma nodokļa likmi saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgumu starp izcelsmes dalībvalsti un jurisdikcijām, kurās reģistrētais īpašnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām, vai konkrētiem izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;
 - (d) dividendes izmaksas gadījumā un pamatojoties uz sertificētajam finanšu starpniekam pieejamo informāciju — vai pastāv kāda finanšu shēma, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta bezdividenžu datumā, ja vien dividende, kas reģistrētajam īpašniekam izmaksāta par katru turēto identisku akciju grupu, nepārsniedz 1000 EUR.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka sertificētajiem finanšu starpniekiem ir pienācīgas procedūras, lai veiktu pārbaudes saskaņā ar 2. punktu.

⁴³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73.–117. lpp.).

12. pants

Ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēma

Dalībvalstis var atļaut sertificētiem finanšu starpniekiem, kas uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, pieprasīt atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā reģistrēta īpašnieka vārdā saskaņā ar 10. pantu, sniedzot ieturējuma nodokļa aģentam šādu informāciju:

- (a) reģistrētā īpašnieka rezidence nodokļu vajadzībām; kā arī
- (b) maksājumam piemērojamā ieturējuma nodokļa likme saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgumu vai konkrētiem valsts tiesību aktiem.

13. pants

Ātrās atmaksas sistēma

1. Dalībvalstis var atļaut sertificētiem finanšu starpniekiem, kas uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, pieprasīt ātru pārmaksātā ieturējuma nodokļa atmaksu šā reģistrētā īpašnieka vārdā saskaņā ar 10. pantu, ja šā panta 3. punktā minētā informācija tiek sniegta iespējami drīz pēc maksājuma dienas un vēlākais 25 kalendāro dienu laikā no dividendes vai procentu maksājuma dienas.
2. Dalībvalstis apstrādā atmaksas pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 1. punktu, 25 kalendāro dienu laikā no šāda pieprasījuma dienas vai no dienas, kad visi attiecīgie sertificētie finanšu starpnieki ir izpildījuši ziņošanas pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir pēdējais. Dalībvalstis saskaņā ar 14. pantu piemēro procentus šādas atmaksas summai par katru kavējuma dienu pēc 25. dienas.
3. Sertificēts finanšu starpnieks, kas pieprasa ātru atmaksu, attiecīgajai dalībvalstij sniedz šādu informāciju:
 - (a) dividendes vai procentu maksājuma identifikācija, kā minēts II pielikuma B sadaļā;
 - (b) piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes juridiskais pamats un atmaksājamā pārmaksātā nodokļa kopējā summa;
 - (c) reģistrētā īpašnieka rezidence nodokļu vajadzībām;
 - (d) reģistrētā īpašnieka deklarācija saskaņā ar 11. pantu.
4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka standarta datorizētas veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības saziņas kanāliem, kas izmantojami, lai iesniegtu pieprasījumus saskaņā ar šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

14. pants

Nokavējuma procenti

Dalībvalstis piemēro procentus saskaņā ar 13. panta 2. punktu pēc likmes, kura vienāda ar procentiem vai līdzvērtīgu maksu, ko dalībvalsts piemēro reģistrēto īpašnieku nokavētiem ienākuma nodokļa maksājumiem, vai arī, ja dalībvalstu tiesību aktos nav iekļauts šāds noteikums, pēc euro īstermiņa procentu likmes, kam pieskaitīti 50 bāzes punkti, vai, ja dalībvalsts nepiedalās Eiropas valūtas kursa mehānismā, pēc līdzvērtīgas procentu likmes, ko izmanto to centrālā banka un kam pieskaitīti 50 bāzes punkti.

15. pants

Standarta atmaksas sistēma

Dalībvalstis pieņem atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad 12. un 13. pants neattiecas uz dividendēm, jo nav izpildīti šīs direktīvas nosacījumi, reģistrētais īpašnieks vai tā pilnvarotais pārstāvis, kas lūdz atmaksāt pārmaksāto ieturējuma nodokli par šādām dividendēm, sniedz vismaz II pielikuma E sadaļā prasīto informāciju, ja vien kopējā dividende, kas samaksāta reģistrētajam īpašniekam par īpašnieka līdzdalību uzņēmumā, nepārsniedz 1000 EUR un ja vien šī informācija jau nav sniegta saskaņā ar 9. pantā noteiktajiem pienākumiem.

16. pants

Civiltiesiskā atbildība

Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja sertificēts finanšu starpnieks tīši vai nolaidības dēļ nepilda savus pienākumus, kas tam noteikti 9., 10., 11., 12. un 13. pantā, sertificēto finanšu starpnieku var saukt pie atbildības par visiem ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējumiem, kas dalībvalstij radušies saistībā ar pieprasījumu, kurš iesniegts saskaņā ar 12. vai 13. pantu, var par šo zaudējumu daļu.

17. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

18. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011⁴⁴ nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

19. pants

Izvērtēšana

1. Komisija izskata un izvērtē šīs direktīvas darbību reizi piecos gados pēc tam, kad stājas spēkā valsts noteikumi, ar kuriem transponē direktīvu. Līdz 2031. gada decembrim un ik pēc pieciem gadiem Eiropas Parlamentam un Padomei tiks iesniegts ziņojums par direktīvas izvērtējumu, tostarp par iespējamu vajadzību grozīt konkrētus tās noteikumus.

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13.–18. lpp.).

2. Dalībvalstis saskaņā ar 3. punktu dara Komisijai zināmu attiecīgu informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu, cik sekmīgi ar direktīvu ir izdevies uzlabot ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūras, lai samazinātu nodokļu dubulto uzlikšanu, kā arī cīnītos pret nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu.
3. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz direktīvas izvērtēšanas nolūkā, kā arī šīs informācijas paziņošanas formātu un nosacījumus.
4. Komisija saglabā tai saskaņā ar 2. punktu paziņotās informācijas konfidencialitāti saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro Savienības iestādēm.
5. Informāciju, ko dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 2. punktu, kā arī visus ziņojumus un dokumentus, kurus Komisija ir sagatavojusi, izmantojot šo informāciju, var pārsūtīt citām dalībvalstīm. Uz pārsūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, un tai noteikta tāda pati aizsardzība, kāda šo informāciju saņēmušās dalībvalsts tiesību aktos noteikta līdzīgai informācijai.

20. pants

Persondatu aizsardzība

1. Dalībvalstis ierobežo datu subjekta tiesības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679⁴⁵ 15.–19. pantā, tikai tiktāl un vienīgi tik ilgi, cik tas dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir absolūti nepieciešams, lai mazinātu krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas risku dalībvalstīs, jo īpaši, lai pārbaudītu, vai reģistrētajam īpašniekam tiek piemērota pareiza ieturējuma nodokļa likme, vai pārbaudītu, vai reģistrētais īpašnieks atvieglojumu, ja tāds tam pienākas, saņem savlaicīgi.
2. Sertificētus finanšu starpniekus un dalībvalstu kompetentās iestādes, kad tie apstrādā persondatus, uzskata par pārziņiem Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punkta nozīmē to attiecīgo darbību robežās, ko tie veic saskaņā ar šo direktīvu.
3. Informāciju — arī persondatus —, kas apstrādāta saskaņā ar šo direktīvu, glabā tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai sasniegtu šīs direktīvas nolūkus, saskaņā ar katra datu pārziņa iekšzemes noteikumiem par noilgumu, bet katrā ziņā ne ilgāk kā 10 gadus.

21. pants

Paziņošana

Dalībvalsts, kas izveido un uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu, informē Komisiju un citas dalībvalstis par to un par visām turpmākajām izmaiņām noteikumos, kas reglamentē šo reģistru. Komisija šo informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un vajadzības gadījumā atjaunina.

⁴⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

22. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2026. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minētos noteikumus.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2027. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Jauna ES sistēma, kas paredzēta, lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas un novērstu nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu ieturējuma nodokļu jomā, tā sauktā *FASTER (Faster and Safer Tax Excess Relief* — pārmērīgu ieturējuma nodokļu ātrāka un drošāka atvieglojumu piemērošana).

1.2. Attiecīgā politikas joma

Nodokļu politika.

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

jaunu darbību.

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgie mērķi

- 1) Atvieglot pārrobežu ieguldījumus ES, nodrošinot nodokļu maksātājiem pienācīgu un iedarbīgu piekļuvi nodokļu atvieglojumiem, kas izriet no NDUNL un ES direktīvām.
- 2) Novērst nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu IN jomā.
- 3) Ekonomiskie ieguvumi.

1.4.2. Konkrētie mērķi

- 1) Saīsināt pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu piemērošanas vai atmaksas laiku.
- 2) Nodrošināt, ka finanšu starpnieki izpilda klientu uzticamības pārbaudes prasības un ziņo par to nodokļu administrācijām.
- 3) Novērst IN ļaunprātīgu izmantošanu (*Cum/Ex* un *Cum/Cum*).
- 4) Nodrošināt dalībvalstu nodokļu administrācijām līdzekļus, ar ko drošā un savlaicīgā veidā īstenot atmaksas / ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma procedūras.
- 5) *Priekšlikuma ietekme uz ekonomiku.*

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Priekšlikumā noteiktie termiņi nodrošinātu, ka atprasītais IN tiek atmaksāts ātrāk vai ka maksājuma laikā tiek piemērota zemākā piemērojamā IN likme. Ziņošanas pienākumi nodrošinātu, ka nodokļu iestādēm tiek paziņota informācija, lai nodrošinātu lielu pārredzamību, un ka šāda informācija tiek iedarbīgi izmantota, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu IN atprasījuma/atvieglojumu sistēmās ES, vienlaikus nodrošinot sistēmas efektivitāti. Sekundārais mērķis ir pozitīvi ietekmēt tādus ekonomikas rādītājus kā IKP, algas un nodarbinātība.

1.4.4. Snieguma rādītāji

Konkrētais mērķis	Rādītāji	Novērtēšanas instrumenti
Saīsināt pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu piemērošanas /	Vai tas, cik dienu laikā ir veikti atprasīta IN maksājumi, atbilst	Ikgadējie dati, kas izcelsmes dalībvalstij jāiesniedz Komisijai.

atmaksas laiku.	priekšlikumā iepriekš noteiktiem maksājuma termiņiem, un vai attiecīgā gadījumā ieguldītājiem ir samaksāti nokavējuma procenti par novēlotiem atmaksājamā nodokļa maksājumiem.	
Nodrošināt, ka sertificētie finanšu starpnieki izpilda klientu uzticamības pārbaudes prasības un ziņošanas pienākumus.	Dalībvalsts veiktas uzraudzības darbības, kuru mērķis ir pārliecināties par ES finanšu starpnieku atbilstību noteikumiem (uzraudzību veic dalībvalsts, kurā tie ir reģistrēti valsts reģistrā) un trešo valstu finanšu starpnieku atbilstību noteikumiem (uzraudzību veic dalībvalsts, kurā tie ir reģistrēti).	Gada ziņojums, kas dalībvalstij jāiesniedz valsts reģistrā, kurā finanšu starpnieks ir reģistrēts.
Novērst nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu.	Izcelsmes dalībvalsts ikgadējs novērtējums par to, cik lietderīgi starpnieku / IN aģentu ziņotie dati ir bijuši faktiskā nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas atklāšanā un novēršanā. Novērtējumā tiks aplūkota ziņoto datu izmantošana un sniegtie ieguvumi (ļaunprātīgas izmantošanas gadījumu skaits un saistītās summas) IN ļaunprātīgas izmantošanas (Cum/Ex un Cum/Cum) atklāšanā un apkarošanā.	Ikgadējais novērtējums, kas izcelsmes dalībvalstij jāiesniedz Komisijai.
Nodrošināt dalībvalstu nodokļu administrācijām līdzekļus, ar ko drošā veidā īstenot atmaksas / ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma procedūras.	Tās informācijas pareizība un pilnīgums, ko finanšu starpnieki / IN aģenti ziņojuši izcelsmes dalībvalsts nodokļu administrācijai. Izcelsmes dalībvalsts ikgadējais novērtējums par atbildības sadales noteikumu izpildāmību valsts līmenī.	Ikgadējais novērtējums, kas izcelsmes dalībvalstij jāiesniedz Komisijai.
Priekšlikuma ietekme uz ES ekonomiku.	Novērtējums par priekšlikuma ekonomisko ietekmi uz IKP, ieguldījumiem, algām un	Ikgadējs novērtējums, kas jāveic Komisijai.

	nodarbinātību. Šis novērtējums ietvers datu avotu un metodiku, kas izmantoti priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma 4. pielikumā norādītajos JRC pētījumos, tostarp koordinētajā portfeļieguldījumu apsekojumā (CPIS) par pārrobežu ieguldījumiem vērtspapīros.	
--	---	--

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēšanas grafiks

Lai īstenotu iniciatīvu, Komisijai būs jāveic šādi pasākumi: 1) jāsniedz tehniskais atbalsts *e-TRC* izdošanas sistēmas ieviešanai un 2) jānodrošina satvars sistēmai, ko finanšu starpnieki izmantos, lai iesniegtu ziņojumus un pieprasījuma veidlapas dalībvalstīm.

e-TRC tiks izdota ar elektronisku zīmogu un būs saskaņā ar 2014. gada 23. jūlija Regulu (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū ("*eIDAS* regula"). Vēlāk dalībvalstis apsvērs iespēju ieviest pārbaudes procesu, kurā izmanto pārbaudāmus akreditācijas datus, ja būs ievērotas ES tehniskās prasības. Paredzams, ka *e-TRC* un pārbaudes process tiks ieviests 18 mēnešu laikā pēc direktīvas pieņemšanas.

Komisijai būs jāpiedāvā uzticamo izdevēju publisko atslēgu reģistra pakalpojums (pieņemot, ka publiskās atslēgas ir periodiski jāmaina) *e-TRC* ieviešanai, ko veic dalībvalstis.

Turklāt Komisija atbalstīs tehnisko komiteju attiecībā uz iespējamām digitālās nodokļu rezidenta apliecības tehniskā pamata izmaiņām vai jaunām tehniskām norisēm.

Finanšu starpniekiem, kas ietilpst priekšlikuma darbības jomā, būs jāziņo dalībvalstīm par dividendēm, kas izmaksātas par publiski tirgotām akcijām, un/vai procentiem, kas samaksāti par publiski tirgotām obligācijām. Ziņojamā informācija ir izklāstīta priekšlikumā. Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus attiecībā uz ziņojamās informācijas saturu. Turklāt Komisija īstenošanas aktā noteiks informācijas ziņošanai izmantojamās standartizētās datorizētās veidlapas, kas balstītas uz XML vai līdzvērtīgu formātu, kā arī valodu lietojuma kārtību. Komisija arī noteiks prasības attiecībā uz ziņošanas sistēmu saziņas kanāliem/protokoliem, kas finanšu starpniekiem būtu vajadzīgi, lai priekšlikuma darbības jomā apmainītos ar informāciju ar dalībvalstu nodokļu iestādēm.

1.5.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē “Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība” ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

Lai racionalizētu pārmērīgu IN atvieglojumu/atmaksas procesu un nodrošinātu ātrāku IN atmaksu, ieteicams izvairīties no situācijas, kad dažādas dalībvalstis vienpusēji īsteno atšķirīgas prasības, izmantojot dažādas procedūras.

Nodrošinot standarta ziņošanas sistēmu, kas ir kopīga visā ES, visām dalībvalstīm tiks nodrošināta pilnīga dividenžu un procentu maksājumu ķēdes pārredzamība, kuras pašlaik nav. Iegūtie dati palīdzēs atklāt un novērst IN atvieglojumu/atmaksas ļaunprātīgu izmantošanu (*Cum/Ex* un *Cum/Cum*).

Gaidāms, ka ES līmeņa risinājums, kas digitalizētu un saskaņotu IN atvieglojumu procedūru galvenās iezīmes, vienlaikus ievērojot proporcionalitātes principu, radītu mazāku administratīvo slogu un līdz ar to laika un izmaksu ietaupījumu nodokļu administrācijām, ieguldītājiem un finanšu starpniekiem.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Šī iniciatīva ir jauns ES līmeņa mehānisms. Tikai ļoti ierobežots skaits dalībvalstu līdz šim ir ieviesušas ātrās atmaksas sistēmas, un tās ir saskārušās ar problēmām to īstenošanā.

Pašlaik finanšu starpnieku ziņotā informācija ir ierobežota, un parasti informāciju ziņo tikai vērtspapīru emitents / IN aģents, bet ne citi finanšu starpnieki finanšu ķēdē. Šī iniciatīva nodrošinātu pilnīgu pārredzamību attiecībā uz dividenžu un procentu maksājumiem finanšu ķēdē, lai varētu atklāt un novērst IN atvieglojumu/atmaksas ļaunprātīgu izmantošanu.

1.5.4. Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Šī direktīva atspoguļo vienu no darbībām, kuras noteiktas Rīcības plānā taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanas stratēģiju, un Kapitāla tirgu savienības rīcības plānā 2.0.

Lai nodrošinātu taisnīgu nodokļu uzlikšanu, ir jānovērš nodokļu ļaunprātīga izmantošana. Priekšlikumā tiks izmantotas procedūras, shēmas un IT rīki, kas līdzīgi tiem, kuri jau ir izveidoti vai tiek izstrādāti saskaņā ar DAC.

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums

Komisija palīdzēs dalībvalstīm īstenot *e-TRC*, tostarp sniegs pastāvīgu tehnisko atbalstu. Turklāt Komisijai ir jānodrošina pastāvīgs atbalsts dalībvalstīm, lai īstenotu un uzraudzītu finanšu starpnieku veiktās ziņošanas kārtības satvaru. Attiecīgās izmaksas finansēs no ES budžeta.

Visādi citādi paredzēto pasākumu īstenošana būs dalībvalstu ziņā.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

☐ Ierobežots ilgums

☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

☐ Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam.

– ☒ **Beztermiņa**

Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG. līdz GGGG. gadam, pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

– ☒ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**:

☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;

☐ ko veic izpildaģentūras.

– ☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

– ☐ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

☐ trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;

☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);

☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;

☐ Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;

☐ publisko tiesību subjektiem;

☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;

☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un ir pienācīgas finanšu garantijas;

☐ personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Komisija nodrošinās, ka ir ieviesti pasākumi, kuri paredzēti, lai uzraudzītu un izvērtētu, kā interence darbojas, un salīdzinātu rezultātus ar galvenajiem politikas mērķiem.

Dalībvalstis katru gadu iesniegs Komisijai datus ar informāciju, kas izklāstīta iepriekš tabulā par darbības rādītājiem un ko izmantos, lai uzraudzītu atbilstību direktīvai. Tā kā ir pieejami uzraudzības dati un ja to uzskatīs par lietderīgu, Komisija novērtēs nepieciešamību pārskatīt kādus tās elementus saskaņā ar tehnisko atbalstu digitālajai nodokļu rezidenta apliecībai un ziņošanas sistēmas īstenošanas aktu.

Izvērtējums notiks piecus gadus pēc direktīvas ieviešanas, un tas ļaus Komisijai pārskatīt politikas rezultātus, kas gūti tās mērķu sasniegšanā, kā arī vispārējo ietekmi ES pastāvošo IN atmaksas/atvieglojumu sistēmu uzlabošanas ziņā un arī IN ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas ziņā.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

Iniciatīvas īstenošana būs atkarīga no dalībvalstu kompetentajām iestādēm (nodokļu administrācijām). Tās būs atbildīgas par savu valsts sistēmu finansēšanu, tostarp *e-TRC* īstenošanu, un par to valstu sistēmu izveidi, kas paredzētas, lai saņemtu ziņojumus un pieprasījumus no finanšu starpniekiem.

Komisija finansēs tehnisko palīdzību, kas sniegta attiecībā uz *e-TRC*, un ziņošanas sistēmu un pieprasījuma veidlapu satvaru izveidi ES līmenī.

2.2.2. Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Lai pārliecinātos, ka atprasītais IN tiek atmaksāts / tā atvieglojums tiek piešķirts noteiktajā termiņā, dalībvalstīm katru gadu būs jāziņo Komisijai statistika par to, par cik daudziem pārmaksātā IN atprasījumiem atmaksa ir veikta / atvieglojums ir piešķirts noteiktajā termiņā un par cik daudziem — pēc noteiktā termiņa. Par novēlotas atmaksas/atvieglojuma gadījumiem būtu jāsniedz pamatojums. Turklāt dalībvalstīm būs jāmaksā nodokļu maksātājam nokavējuma procenti par atmaksu, kas bez attaisnojuma veikta pēc noteiktā termiņa.

Dalībvalstis attiecībā uz valsts reģistros reģistrēto savu sertificēto finanšu starpnieku atbilstību sniegs Komisijai gada ziņojumu par revīzijām un darbībām, ko tās veikušas, lai nodrošinātu, ka to finanšu starpnieki ievēro tiem direktīvā noteiktos pienākumus, ieskaitot ziņošanas pienākumus. Turklāt finanšu starpnieki ir saucami

pie atbildības par to pienākumu pārkāpumiem, kas finanšu starpniekiem noteikti šajā direktīvā, ja to rīcības rezultātā ir zaudēti nodokļu ieņēmumi.

Dalībvalstīm būs jāiesniedz Komisijai gada ziņojums par to, kā saskaņā ar direktīvu ziņotie dati izmantoti, lai atklātu un apkarotu pārmērīgu IN atvieglojumu/atmaksas ļaunprātīgu izmantošanu.

Kontroles stratēģijas galvenie elementi ir šādi.

Iepirkuma līgumi

Finanšu regulā noteiktās iepirkuma kontroles procedūras: ikviens iepirkuma līgums tiek noslēgts, ievērojot noteikto pārbaudes procedūru, ko Komisijas dienesti veic attiecībā uz maksājumiem, ņemot vērā līgumsaistības un pareizu finanšu un vispārīgo pārvaldību. Visos starp Komisiju un saņēmējiem noslēgtajos līgumos ir paredzēti pasākumi krāpšanas apkarošanai (pārbaudes, ziņojumi utt.). Tiek sīki izstrādāts darba uzdevums, un tas veido katra konkrētā līguma pamatu. Pieņemšanas process notiek, stingri ievērojot Nodokļu politikas un muitas savienības ĢD (*TAXUD ĢD*) *TEMPO* metodiku: nodevumi tiek izskatīti, nepieciešamības gadījumā koriģēti un visbeidzot skaidri pieņemti (vai noraidīti). Nevienu rēķinu nevar samaksāt, ja nav izsniegta “pieņemšanas vēstule”.

Iepirkuma tehniskā pārbaude

TAXUD ĢD veic nodevumu kontroli un uzrauga darbuzņēmēju darbības un sniegtos pakalpojumus. Tas regulāri veic arī savu darbuzņēmēju kvalitātes un drošības revīzijas. Kvalitātes revīzijā tiek pārbaudīta darbuzņēmēja reālo procesu atbilstība to kvalitātes plānos noteiktajiem noteikumiem un procedūrām. Drošības revīzijās uzmanība tiek vērsta uz konkrētiem procesiem, procedūrām un struktūru.

Papildus iepriekš minētajām kontrolēm *TAXUD ĢD* veic turpmāk aprakstītās tradicionālās finanšu kontroles.

Ex ante saistību pārbaude

Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorātā visas saistības pārbauda Finanšu nodaļas un Organizācijas cilvēkresursu korespondenta daļas vadītājs. Līdz ar to *ex ante* pārbaude tiek veikta pilnīgi visām saistību summām. Šī procedūra nodrošina augsta līmeņa pārliecību par darījumu likumību un pareizību.

Ex ante maksājumu pārbaude

Ex ante tiek pārbaudīti pilnīgi visi maksājumi. Turklāt vismaz vienu maksājumu (no visām izdevumu kategorijām) nedēļā pēc nejaušības principa atlasa papildu *ex ante* pārbaudei, ko veic Finanšu nodaļas un Organizācijas cilvēkresursu korespondenta daļas vadītājs. Attiecībā uz segumu nav noteikts mērķrādītājs, jo šādas pārbaudes mērķis ir pārbaudīt maksājumus “pēc nejaušības principa”, lai pārliecinātos, vai visi maksājumi ir sagatavoti atbilstīgi prasībām. Atlikušie maksājumi tiek apstrādāti katru dienu saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

Deklarācijas, ko sagatavo kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām (*AOSD*)

Visi *AOSD* paraksta deklarācijas, kas apstiprina gada darbības pārskatu par konkrēto gadu. Šīs deklarācijas attiecas uz programmas darbībām. *AOSD* deklarē, ka darbības, kas saistītas ar budžeta izpildi, ir veiktas saskaņā ar labas finanšu pārvaldības principiem, ka esošās vadības un kontroles sistēmas sniedz pietiekamu pārliecību par darījumu likumību un pareizību, ka ar šīm darbībām saistītie riski ir pienācīgi apzināti un ziņoti un ka ir īstenoti riska mazināšanas pasākumi.

2.2.3. Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)

Izveidotie kontroles mehānismi ļauj TAXUD ĢD būt pietiekami pārliecinātam par izdevumu kvalitāti un pareizību un samazināt neatbilstības risku. Iepriekš minētie kontroles stratēģijas pasākumi nodrošina, ka potenciālie riski ir mazāki par noteikto 2 % mērķrādītāju, un attiecas uz visiem saņēmējiem. Jebkuri papildu pasākumi turpmākai riska samazināšanai radītu nesamērīgi augstas izmaksas, tāpēc tie nav paredzēti. Kopējās izmaksas, kas saistītas ar iepriekš minētās kontroles stratēģijas īstenošanu (aptverot visus izdevumus programmā *Fiscalis*), ir ierobežotas līdz 1,6 % no kopējiem veiktajiem maksājumiem. Paredzams, ka saistībā ar šo iniciatīvu tās paliks minētajā līmenī. Programmas kontroles stratēģija ierobežo neatbilstības risku praktiski līdz nullei un ir proporcionāla iespējamajiem riskiem

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/964, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kas finansēts saskaņā ar šo regulu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

3. PRIEKŠLIKUMA APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1 Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. 03 04 0100	Dif./nedif. 46	no EBTA valstīm ⁴⁷	no kandidātvalstīm ⁴⁸	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
1. Vienotais tirgus, inovācija un digitalizācija	Nodokļu sistēmu darbības uzlabošana	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

Jaunveidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr.	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	[XX.YY.YY.YY]		JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

⁴⁶ Dif. — diferencētās apropriācijas, nedif. — nediferencētās apropriācijas.

⁴⁷ EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁴⁸ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Nr. 1.	Vienotais tirgus, inovācija un digitalizācija
---	--------	---

TAXUD ĢD			2023	2024	2025	2026	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcija ⁴⁹ 03.04.01	Saistības	(1a)	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			1,26
	Maksājumi	(2a)		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		1,26
Budžeta pozīcija	Saistības	(1b)								
	Maksājumi	(2b)								
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁵⁰										
Budžeta pozīcija		(3)								
KOPĀ TAXUD ĢD	Saistības	=1a+1b +3	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			1,26

⁴⁹ Saskaņā ar oficiālo budžeta nomenklatūru.

⁵⁰ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

apropriācijas	Maksājumi	=2a+2b +3		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		1,26
----------------------	-----------	--------------	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------------

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7.	“Administratīvie izdevumi”
---	-----------	----------------------------

Šī iedaļa būtu jāaizpilda, izmantojot administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu, kas vispirms jānoformē [tiesību akta finanšu pārskata pielikumā](#) (iekšējo noteikumu V pielikums), kurš starpdienestu konsultāciju vajadzībām tiek augšupielādēts sistēmā *DECIDE*.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ 2021.–2027. g. DFS
TAXUD ĢD						
• Cilvēkresursi	0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	0,511
• Citi administratīvie izdevumi	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
KOPĀ TAXUD ĢD	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524

KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524
--	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ 2021.–2027. g. DFS
--	------	------	------	------	------	--

KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	0,272	0,561	0,359	0,395	0,197	1,784
	Maksājumi	0,122	0,311	0,559	0,265	0,347	1,604

KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas								

3.2.2. Aplēstā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

Saistību apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un iznākumus ↓			2023		2024		2025		2026		2027		2028		KOPĀ	
	IZNĀKUMI															
	Veids 51	Vidējās izmaksa s	Daudzums	Izmaksa s	Daudzums	Izmaksa s	Daudzums	Izmaksa s	Daudzums	Izmaksa s	Daudzums	Izmaksa s	Daudzums	Izmaksas	Kopējais daudzum s	Kopējās izmaksa s
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁵² ...																

⁵¹ Iznākumi ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

⁵² Kā aprakstīts 1.4.2. punktā “Konkrētie mērķi”.

Specifikācija				0,150		0,100										0,250
Izstrāde						0,300		0,200		0,150						0,650
Uzturēšana										0,100		0,100		0,100		0,300
Atbalsts								0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Apmācība								0,020								0,020
<i>ITSM</i> (infrastruktūra , mītināšana, licences utt.)						0,020		0,060		0,060		0,060		0,060		0,260
Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 1					0,150		0,420		0,300		0,330		0,180		0,180	1,560
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2...																
– Iznākums																
Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 2																
KOPSUMMAS					0,150		0,420		0,300		0,330		0,180		0,180	1,560

3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas

☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2023. gads	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	KOPĀ
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	------

Daudzgaļu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA						
Cilvēkresursi	0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	0,511
Citi administratīvie izdevumi	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
Starpsumma — daudzgaļu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA						
KOPĀ	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524

Ārpus daudzgaļu finanšu shēmas⁵³ 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS						
Cilvēkresursi						
Pārējie administratīvie izdevumi						
Starpsumma — ārpus daudzgaļu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS						

KOPĀ	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

⁵³

Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

3.2.3.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi

☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

	2023	2024	2025	2026	2027	Kopā
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)						
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	0,75	1	1	0,4	0,1	3,25
20 01 02 03 (Delegācijas)						
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)						
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)						
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)						
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu <i>FTE</i>) ⁵⁴						
20 02 01 (AC, END, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)						
20 02 03 (AC, AL, END, INT un JPD delegācijās)						
XX 01 xx yy zz 55	— galvenajā mītnē					
	— delegācijās					
01 01 01 02 (AC, END, INT — netiešā pētniecība)						
01 01 01 12 (AC, END, INT — tiešā pētniecība)						
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)						
KOPĀ	0,75	1	1	0,4	0,1	3,25

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Sanāksmju un sarakstes ar dalībvalstīm sagatavošana; darbs ar veidlapām, IT formātiem un centrālo direktoriju; ārpakalpojumu sniedzēju nolīgšana darbam ar IT sistēmu.
Ārštata darbinieki	Neattiecas

⁵⁴ AC — līgumdarbinieki, AL — vietējie darbinieki, END — valstu norīkotie eksperti, INT — aģentūru darbinieki, JPD — jaunākie eksperti delegācijās.

⁵⁵ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikuma/iniciatīvas finansēšanai:

- ☒ pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā

Aprakstiet, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un summas. Lielas pārplānošanas gadījumā sniedziet *Excel* tabulu.

- ☐ jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā

Paskaidrojiet, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas un budžeta pozīcijas, atbilstošās summas un instrumentus, kurus ierosināts izmantot.

- ☐ jāpārskata DFS

Paskaidrojiet, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un atbilstošās summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☒ neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☐ paredz trešo personu sniegtu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	N gads ⁵⁶	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

⁵⁶

N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet "N" ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021.). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

☐ pašu resursus

☐ citus ieņēmumus

Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija:	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁵⁷						
			N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
..... pants									

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

⁵⁷

Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.